

Vlaams
Parlement

vergadering **31**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 27 maart 2013

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 1968 (2012-2013) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	5
ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de dalende reizigersaantallen van De Lijn en de nood aan een grondige financiële en organisatorische hervorming van de Vlaamse Vervoersmaatschappij	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de reizigersaantallen en dienstverlening bij De Lijn, naar aanleiding van het uitlekken van de evaluatie van de beheersovereenkomst	
ACTUELE VRAAG van de heer Björn Rzoska tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de dienstverlening bij De Lijn	6
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de weerslag van het aanhoudende winterweer op de bouwsector, in het bijzonder op de sociale huisvestingssector	12
ACTUELE VRAAG van de heer Jo De Ro tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het Raveelmuseum	
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verdere werking van het Raveelmuseum	14
ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van federaal staatssecretaris Verherstraeten betreffende de renovatie van het Brusselse conservatorium	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris van Hauthem tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van federaal staatssecretaris Verherstraeten betreffende de renovatie van het Brusselse conservatorium	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over extra geld voor de veiligheid van de schoolinfrastructuur	23
ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken met betrekking tot het actieplan internationale studentenmobiliteit	26

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over vacatures voor ingenieurs	
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het versterken van de vaardigheden en werkhouding van ingenieurs, laaggeschoolden en jonge werklozen	30
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van Jobkanaal	35
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nood aan extra capaciteit in het onderwijs	
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de N-VA om pijnloos extra geld vrij te maken voor scholen	
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het plan inzake extra middelen voor meer capaciteit in het onderwijs	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het plan van de N-VA inzake extra middelen voor meer capaciteit in het onderwijs	38
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de groeiende wapenuitvoer naar het Midden-Oosten, naar aanleiding van het rapport ‘Wapenexport naar de Arabische wereld’ van het Vlaams Vredesinstituut	47
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het advies van de Raad van State betreffende het beleid van federaal minister Didier Reynders inzake economische diplomatie	49
ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de toekomst van de Vlaanderen Vakantiecheques	51
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2011 tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de afstemming van het arbeidsmarktbeleid, opleiding, vorming en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden	
– 1852 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	53
Artikelsgewijze bespreking	53
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft	
– 1861 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	54

Artikelsgewijze bespreking	56
ONTWERP VAN DECREET betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen – 1869 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	56
Artikelsgewijze bespreking	57
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 1968 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	57
Algemene bespreking	58
Artikelsgewijze bespreking	58
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2011 tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de afstemming van het arbeidsmarktbeleid, opleiding, vorming en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden – 1852 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	59
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft – 1861 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4	
Aangehouden stemmingsen	59
Hoofdelijke stemming	61
ONTWERP VAN DECREET betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen – 1869 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	62
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 1968 (2012-2013) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	62
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	62
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	66
Individuele stemmingsen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	66

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Peter Gysbrechts, Marc Vanden Bussche: ambtsverplichtingen;

Chokri Mahassine: familieplichtingen;

Michèle Hostekint, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Christian Van Eyken, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/23)

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

– 1968 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Koen Van den Heuvel bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik zou graag op basis van artikel 50 van het reglement een voorstel tot spoedbehandeling willen doen. Het betreft een voorstel van decreet met betrekking tot de aanpassing van het OCMW-decreet.

De voorzitter: We zullen ons daarover in de loop van de vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de dalende reizigersaantallen van De Lijn en de nood aan een grondige financiële en organisatorische hervorming van de Vlaamse Vervoersmaatschappij

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de reizigersaantallen en dienstverlening bij De Lijn, naar aanleiding van het uitlekken van de evaluatie van de beheersovereenkomst

ACTUELE VRAAG van de heer Björn Rzoska tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de dienstverlening bij De Lijn

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, collega's, minister, de afgelopen weken is De Lijn een aantal keren serieus en zelfs controversieel in het nieuws gekomen. Er was het kritische rapport van het Rekenhof over de aanwervingspolitiek in de provinciale entiteiten van De Lijn. Vorige week hebben we de noodkreet gehad van de grote baas van De Lijn, de afgevaardigd bestuurder, over de inkomstenzijde van De Lijn. Het was een impliciete bede van Roger Kesteloot om de tarieven te mogen verhogen voor de tram- en bustickets van De Lijn. En deze week was er het nieuws dat de reizigersaantallen van De Lijn voor het tweede jaar op rij zijn teruggelopen, dit keer met min vijf miljoen ritten.

Minister, mijn bronnen binnen De Lijn zeggen mij dat men bij die instelling doodsbenauwd is voor de invoering van ReTiBo (Registratie, Ticketing en Boordcomputer): het exacte meetinstrument om te bepalen hoeveel reizigers gebruikmaken van de trams en bussen van De Lijn. Men is nu al voor de tweede keer op rij bezig met het bijstellen van de overschatting uit het verleden. Men kan dat nu ophangen aan de besparing bij De Lijn en op die manier kan men dat camoufleren.

Minister, u gaat in de loop van de komende dagen knopen doorhakken met betrekking tot de tarieven. Dat is niets te vroeg, beter laat dan nooit. Maar ik zou in de loop van dit jaar toch ook de werking van De Lijn absoluut onder de loep nemen – en dat doet u niet in enkele dagen – en een herorganisatie zeker niet uitsluiten, om te komen tot meer performantie en meer dienstverlening voor diegenen over wie het eigenlijk gaat: de mensen die willen gebruikmaken van De Lijn om naar hun werk of naar school te gaan. Dat is mijn vraag aan uw adres.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, het is zoals de heer Keulen het zei: de afgelopen weken hebben wij u al meerdere keren ondervraagd over het gevoerde beleid bij De Lijn. We hebben de heer Kesteloot al een aantal keren in onze commissie ontvangen. Minister, De Lijn liet enkele weken geleden een signaal op in verband met de mogelijke tariefverhogingen. Nu wordt een ballonnetje opgelaten, of een dossier gelekt – het is maar zoals we het willen noemen – over de jaarlijkse evaluatie van de beheersovereenkomst, die eigenlijk voor 30 maart aan u moest worden overgemaakt.

Minister, ik voel mij als parlementslid een beetje gebruikt. Een dezer dagen start u de begrotingscontrole op. En nu is er blijkbaar een alarmsignaal van De Lijn om meer geld los te krijgen voor hun gevoerde beleid. Hebt u het rapport al gekregen? Hebt u het al bekeken? Hoe evalueert u het? Er is blijkbaar een ernstig lek bij De Lijn. Wordt dit dan niet misbruikt om meer geld te vragen?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, ik pik in op wat mijn collega's al hebben gezegd. Ik denk dat er een algemene conclusie is: de gebruikers van De Lijn, wie ze ook zijn, de gemeenten

maar ook de reizigers, zijn ontevreden. Het lijstje begint stilaan indrukwekkend te worden. Wij hebben heel wat signalen gekregen: dalende vervoersaantallen; 7 miljoen minder ritten tussen 2010 en 2012; ontevreden gemeentebesturen; overvolle trams en overvolle bussen, die dan ook nog eens minder stipt rijden; drieduizend extra klachten over De Lijn bij de Vlaamse ombudsman, die door hem heel specifiek en heel direct worden gelinkt aan de besparingen.

En ik vond dat u een heel merkwaardige reactie gaf op dit nieuws. U stelde nogal letterlijk dat wie dacht dat probleemloos zou kunnen worden bespaard bij De Lijn, onder meer door het schrappen van een aantal minder gebruikte lijnen, ongelijk heeft gekregen.

Minister, mijn vraag aan u is heel concreet. Als u dit zegt, heeft de Vlaamse Regering zich dan niet vergist van beleid?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, dames en heren, ik vind het bijzonder spijtig dat ik hier vandaag op deze tribune sta om een mening te moeten ventileren over een indicatorenrapport waarover we hier in dit parlement deze legislatuur beslist hebben dat het er jaarlijks – voor het eerst in de geschiedenis van De Lijn, meen ik – moet komen aan de hand van welomschreven indicatoren. We hebben beslist dat het rapport aan mij bezorgd moet worden en vervolgens aan het parlement, en dat de plaats om over dat rapport te spreken, het parlement zou zijn.

Wat is er deze week gebeurd? Er is een krantenartikel verschenen over dat indicatorenrapport, het tweede. Is er iemand onder u die mij vandaag een definitief goedgekeurde versie van dat rapport kan bezorgen, of sterker nog, iemand die de goedgekeurde versie gelezen heeft en eruit kan citeren? Neen! Dat rapport werd door de raad van bestuur van De Lijn nog niet goedgekeurd, het rapport is nog in opmaak. Ik mag dan toch mijn spijt uitdrukken over het feit dat ik vandaag moet antwoorden op vragen over een rapport dat niet gevalideerd is en dat ik zelfs nog niet ontvangen heb.

Ik hoop oprecht dat we volgend jaar, als er een nieuwe versie komt, we die op de plaats waar het hoort, dus in het parlement, zullen kunnen bespreken. En als het rapport dan toch in de krant komt, dan hoop ik dat het een goedgekeurd rapport is, niet iets dat ergens door iemand – en ik houd mijn hart vast, want ik weet niet door wie – aan een journalist wordt gegeven.

Ik lees in de krant de dramatische titel: ‘Het aantal reizigersritten is voor de tweede keer op rij gedaald, nu met 5 miljoen.’ Ik vind het heel terecht dat u daar vragen over stelt, ik heb er zelf ook al een aantal reacties op gegeven. De eerste vraag die ik daarbij heb, is: hoe zit het eigenlijk met de betaalde reizigersritten? Wat we hier in het parlement allemaal willen, is dat de inkomsten van De Lijn omhoog gaan en het aantal betaalde reizigersritten het liefste ook.

Ik geef dit u in primeur mee. Het aantal betaalde reizigersritten bij De Lijn in 2012 is met 8 miljoen gestegen, niet gedaald, maar gestegen. De inkomsten binnen het bedrijf zijn met 4 miljoen euro gestegen, niet gedaald, maar gestegen. Als we aan een totaalcijfer komen van 5 miljoen minder ritten, dan kan de conclusie niet anders zijn dan dat die min 5 miljoen moet worden toegerekend aan de gratis ritten, want het aantal betaalde ritten is gestegen. En dat klopt.

Ik geef u hiervan twee belangrijke oorzaken – en ik hoop dat we de komende maanden ruimschoots de tijd krijgen om dit rustig te bespreken.

De eerste oorzaak zijn de DINA-abonnementen (Dienst Inruilen Nummerplaat voor Abonnement). U weet dat mensen die hun auto inleveren vroeger gedurende drie jaar een abonnement bij De Lijn kregen. Ongeveer 10.000 mensen per jaar maken daar gebruik van. Het eerste jaar dat zoiets wordt ingevoerd, zijn er dus 10.000 mensen die een gratis abonnement krijgen. Het tweede jaar zijn dat er 20.000: 10.000 nieuwe en 10.000 in het tweede gebruiksjaar. In het derde jaar zijn dat er 30.000: 10.000 nieuwe aanvragers, het derde gebruiksjaar voor de eerste groep van 10.000 en het tweede gebruiksjaar voor de tweede

groep van 10.000. Op een bepaald moment hebben wij als regering beslist, in navolging van de andere regio's, dat het beter was om de duurtijd van het DINA-abonnement te laten zakken tot één jaar. In jaar vier zijn er dus automatisch, ook al zijn er 10.000 nieuwe aanvragen, 10.000 mensen minder die zo'n abonnement hebben. Als u de bijlage bij de beheersovereenkomst van De Lijn bekijkt, ziet u dat iedereen die een DINA-abonnement heeft, in de statistieken aangerekend wordt voor 50 à 70 ritten per maand. Een vermindering van 10.000 abonnees heeft een totaal effect op het aantal minder ritten van meer dan zes miljoen.

Hetzelfde geldt voor de VDAB. Vroeger kreeg iedereen die zich inschreef voor een traject, een jaarabonnement. We hebben dat op punt gesteld. Mijnheer Keulen, het klopt dat die mensen vroeger voor een heel jaar in de statistieken zaten. Dat is veranderd. Wie een traject van één maand volgt, krijgt een abonnement van één maand en zit voor één maand in de statistieken. Het effect daarvan is zeer groot. Het totaal aantal reizigersritten is inderdaad met 5 miljoen gedaald, maar de betalende reizigersritten zijn met 8 miljoen gestegen.

Ik hoop dat ik met dit voorbeeld aantoon dat zo'n evaluatie meer verdient dan een halve bladzijde in de krant op basis van een niet-goedgekeurd document.

Ik ben het er helemaal mee eens dat de tevredenheid van de reizigers en van de gemeenten in 2012 zeker niet verbeterd is ten opzichte van 2011. We hebben daar morgen een discussie over in de commissie Mobiliteit. De tevredenheid moet beter. De beste garantie daarvoor is vooral ervoor te zorgen dat er niet opnieuw onzekerheid ontstaat over de stiptheid van de trams en bussen en de vastigheid van de uurtabellen. Er mag niet opnieuw gereorganiseerd worden. Er moet stabiliteit komen.

Mijnheer Keulen, wat de organisatie en de ingrepen betreft: toen ik minister werd in 2009, had ik niet gedacht dat ik zoveel zou moeten reorganiseren. De financiële zaken van De Lijn zijn sinds eind 2012 in orde. Dat is een enorme inspanning geweest. We hebben er samen over gedebatteerd.

Inzake dienstverlening hebben we lege bussen geschrappt, maar de link die u legt tussen die bussen en het aantal minder reizigers, is niet correct. Mijnheer Rzoska, ik heb gezegd dat snijden in het aanbod niet zonder pijn kan gebeuren, dat is juist. We hebben dat gemerkt aan de reacties van de reizigers en de gemeenten en burgemeesters. We hadden dat wellicht beter kunnen organiseren.

In de provincie Antwerpen zijn we overgestapt naar een totaal nieuw model: het overstapmodel. Dat blijft kritiek uitlokken bij de reizigers. Er zijn veel nieuwe tramlijnen en de bussen worden geënt op de trams. We moeten die evolutie in het oog houden. Er rijden kilometers trams in Antwerpen. Ik blijf achter het overstapmodel staan. We moeten uiteraard goed monitoren, misschien moeten we extra tandjes bij steken.

De heer Marino Keulen: Het is een variant op het liedje 'Tout va très bien, madame la marquise'. Volgens u is er geen vuiltje aan de lucht. Maar u kunt niet ontkennen dat we ontzettend veel geld geven aan onze openbaarvervoermaatschappij, bijna 1 miljard euro, minister. Daarmee bereikt u iets meer dan 3 procent van de reizigers, en dat op een totale begroting van 27 miljard euro. Dat is eerlijk gezegd geen goed resultaat. We moeten dat durven te benoemen.

Wij hebben als parlement de taak om u als minister te bevragen. Ik ga voort op uw reactie maandag in de media. U zei iets in de trant van dat men niet straffeloos kan besparen. U moet dan ook niet verrast zijn door deze reacties.

U hebt nog niets gezegd over de schrik voor ReTiBo bij De Lijn. In het verleden werd het reizigersaantal wel heel gul berekend. Men had daarvoor een formule, en die werd op de meest ruime manier toegepast. Nu vreest men voor een ontmaskering in 2014. Er zou een overschatting zijn gebeurd in het verleden. Die zou niet gering zijn, verneem ik van mijn

bronnen. Als ik me vergis, minister, zal ik zo sportief zijn om dat hier ruiterlijk toe te geven. U kunt toch niet om de vaststelling heen dat er een grote ontevredenheid leeft bij het publiek, bij de belastingbetaler en in het parlement bij oppositie en meerderheid.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik begrijp uw verontwaardiging, tenminste als uw cijfers correct zijn. Het is aan u om verder met De Lijn in debat te gaan en over het perslek eens goed van gedachten te wisselen.

Ik ben ook verontwaardigd, minister. In een van de persberichten zei de administrateur-generaal van De Lijn dat de slechte cijfers ook een gevolg waren van het wantrouwen vanuit het parlement. Die opmerking pik ik ook niet, minister.

De heer Björn Rzoska: Minister, ik had u een concrete vraag gesteld. U hebt zelf toch ook wel de link gelegd naar de besparingen in de dienstverlening. Heeft deze Vlaamse Regering dan een verkeerde keuze gemaakt met te besparen bij De Lijn?

In het ViA/Pact 2020 formuleert u de zeer concrete doelstelling dat 40 procent van het toekomstige woon-werkverkeer in 2020 op een duurzame manier moet gebeuren. U verwijst zeer expliciet in dat Pact 2020 naar collectief vervoer, waaronder openbaar vervoer, en ook vervoer per fiets en te voet. De impactanalyse van het Pact 2020 geeft aan dat op dit moment – met veel goede wil – 25 procent van de woon-werkverplaatsingen op die manier gebeurt.

Minister, ik denk dat het echt tijd wordt om het geweer van schouder te veranderen, want anders gaat u uw eigen doelstellingen gewoon niet halen. In mijn ogen hebt u ze zelfs ondergraven met het besparingsplan bij De Lijn.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Collega's, de stijging van het aantal reizigers hoeft inderdaad geen fetisj te zijn, en dat blijkt ook uit het antwoord van de minister. Er waren 5 miljoen ritten minder vorig jaar, maar wel meer betaalde ritten, en ik denk dat dat toch de doelstelling is. Ik vind dit toch een verheldering in het antwoord. Wat wij in de pers zagen, is natuurlijk een negatieve tendens, daar kunnen we niet onderuit. Maar als het aantal betaalde ritten stijgt, is dat toch wel een goede zaak.

Het is een feit dat de besparingen in het aanbod allicht een effect zullen hebben gehad, en de minister zegt dat ook. Maar ik kan me toch niet goed voorstellen dat het schrappen van een aantal zo goed als lege bussen, van zeer onderbezette lijnen in de zeer vroege en zeer late uren, de enige oorzaak zou zijn. Wat wel speelt – zoals de heer Rzoska ook duidelijk zegt –, is de lichte achteruitgang in de tevredenheid, wat blijkt uit de tevredenheidsenquête. Meer dan 60 procent is weliswaar nog altijd tevreden, maar toch. Het gaat in dit verband over kwaliteitseisen zoals stiptheid en comfort. Oudere mensen moeten rechtstaan in de bus. Overvolle bussen, en mensen die moeten rechtstaan op de bus: op den duur haken de reizigers dan af. Hoe gaan we daar in de toekomst mee om?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, het aantal effectieve reizigers daalt met 5 miljoen. Het aantal overbezette ritten stijgt met 13 procent. De gemiddelde snelheid van de tram in Gent is gedaald tot nauwelijks 13 kilometer per uur. 50 procent van onze bussen en onze trams komt te laat aan op hun eindhalte. De algemene tevredenheid daalt met 14 procent. Ik heb maar één boodschap: laat ons de bladzijde omdraaien – de besparingen zijn achter de rug – en laten we met deze regering investeren in een kwaliteitsvol, stipt en goed uitgebouwd vervoer.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik wil toch ook zeggen dat ik het enorm betreurt dat rapporten die nog niet zijn goedgekeurd door een raad van bestuur, worden gelekt in de pers. We hebben een goede gewoonte gekweekt in de commissie om in alle openheid over dergelijke rapporten te discussiëren. Ik zou dat ook verder willen doen, en niet in de pers.

Wat ik wel belangrijk vind – en ik benadruk dit –, is dat De Lijn de afgelopen jaren toch wel echt inspanningen heeft gedaan. De heer Keulen kan dat toch ook wel bevestigen. Ze hebben een selectieve wervingsstop doorgevoerd en ze hebben in hun aanbod gesnoeid. Er zijn inderdaad moeilijkheden in een stad zoals Antwerpen, en die problemen moeten worden opgelost. Daar is iedereen van overtuigd.

De kern van de boodschap vandaag is dat het aantal betalende reizigers daalt en het aantal goedkope en gratis reizigers toeneemt. U hebt de cijfers ook aangehaald. Dat is een fundamenteel probleem. Als we willen blijven investeren in De Lijn, zijn er middelen nodig en moeten we die trend omzetten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik denk dat u ondertussen al weet waar het lek in uw meerderheidscoalitie zit. Ik denk dat iedereen dat ondertussen al wel begrepen heeft. Eigenlijk is het goed dat die lekken er zijn. U bent er een beetje kwaad over, maar eigenlijk is dat goed, want zo komt tenminste het fundamenteel debat over De Lijn toch nog eens in het parlement.

Ik lees in de krant dat CD&V en de N-VA de tarieven omhoog willen, en dat sp.a daar niet aan wil raken. Minister, er is één fundamenteel debat over De Lijn dat nu moet worden gevoerd, en dat is het debat over de kostendekkingsgraad. Gaan het extra inkomsten worden of extra besparingen? De Vlaamse Regering moet nu eindelijk eens knopen doorhakken, en de coalitiepartners moeten nu eens eindelijk een akkoord sluiten over dit belangrijke dossier. Dit gaat over iets wat de reizigers aanbelangt, maar deze meerderheid geraakt er al jaren niet aan uit.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Keulen, de berichten over het aantal reizigers en over het aantal ritten bij De Lijn heb ik nog nooit tot de mijne gemaakt. Ik heb er wat moeite mee om mensen statistisch te beschouwen als een aantal gebruikte ritten. De angst voor ReTiBo waarvan u melding maakt, is alleszins niet mijn angst. Mijnheer Roegiers, wanneer we een goed vraaggestuurd openbaar vervoer in Vlaanderen willen uitbouwen, met andere woorden wanneer we willen inspelen op de grootste noden, moeten we een goed reizigersregistratiesysteem op poten zetten dat kan aantonen waar de noden het grootst zijn.

Ik blijf het ermee eens dat we niet straffeloos kunnen besparen. Veel opmerkingen van de gemeenten gaan over de manier waarop er overleg is gepleegd met die gemeenten en de vaak plotse wijziging van het aanbod. Wat dat betreft, heeft De Lijn nog een lange weg te gaan. Het is misschien de eerste keer in een jarenlange traditie dat ze moeten leren omgaan met een besparingsronde. Ze moeten bijvoorbeeld nagaan hoe vaak een belbus wordt gebruikt. Het aanbod moet dus worden aangepast. Die oefening had in een betere communicatie met de gemeenten kunnen verlopen.

Mijnheer Rzoska, ik begrijp uw opmerking over de keuzes die zijn gemaakt. Ik ben het ook eens met uw opmerking, mijnheer Roegiers. Ik had in 2009 niet verwacht dat er in de organisatie zo veel zou moeten worden aangepast. Het zwaarste probleem was het financiële gat van vorig jaar. Als men plots wordt geconfronteerd met een tekort van 60 miljoen euro, dan kan de overheid twee zaken doen. Zij geeft die bijkomende 60 miljoen euro en zwijgt erover of ze zegt aan het bedrijf dat het een manier moet zoeken om dat probleem op te lossen. Misschien moet in dat geval het aanbod wel worden bijgestuurd. En natuurlijk is dat geen leuke oefening. Maar De Lijn heeft het wel gedaan. Ik vraag dan ook dat we die bladzijde zouden omdraaien.

Mijnheer Reekmans, ik zal geen nieuwe besparing aanvaarden op de kilometers die de bussen en trams rijden. De cijfers moeten positief zijn op de plaatsen waar het potentieel het grootst is. We moeten daar nu roeien met de riemen die we hebben. ReTiBo zal daar zeker gedeeltelijk soelaas in brengen.

Er zijn ook nog opmerkingen gemaakt over de doorstroming. Ik wil daarover een anekdote vertellen. Toen de televisiecamera's maandag de micro onder mijn neus duwden om vragen te stellen over het niet-goedgekeurde maar gelekte rapport van De Lijn, stond ik aan zee bij het nieuwe doorstromingssysteem van de kusttram. Dankzij draadloze technologie krijgt de kusttram automatisch groen voor het hele traject, 58 kruispunten en 67 kilometer lang. Dat kan volgens mij een oplossing zijn op vele plaatsen in Vlaanderen. Wij investeren daar dan ook volop in. We kopen een nieuwe computer voor Antwerpen die kan zorgen voor een betere doorstroming voor de trams, de bussen, de wagens en zelfs voor de fietsers. Ik denk dat daar enorme winsten te boeken zijn in onze steden en in Vlaanderen tout court. Ik hoop dat ik daar deze legislatuur nog een aantal extra resultaten zal kunnen voorleggen.

De heer Marino Keulen: Minister, ik vind uw opmerking dat u de reizigersaantallen van De Lijn nooit tot de uwe hebt gemaakt, een bekentenis van formaat. Dat is zoveel als zeggen dat u zware bedenkingen hebt bij de berekeningswijze van de reizigersaantallen in het verleden door De Lijn. Wat dat betreft, neemt u al een voorschot op wat er wordt verwacht, met name dat de reizigersaantallen met ReTiBo, het meetinstrument, verder zullen dalen.

Ik wil de minister ook nog even aan de basisuitgangspunten herinneren. We hebben voor De Lijn veel geld uitgetrokken. Het gaat om bijna 1 miljard euro op een begroting van in totaal 27 miljard euro. Dat geld was vooral voor de modal shift bedoeld. De Lijn zou mensen van de weg halen en mensen uit de wagens halen. Mensen zouden overstap naar het openbaar vervoer, de bussen en de trams van De Lijn, maken. Dat is niet gelukt. Er zijn momenteel niet minder files. De reizigersaantallen zitten net boven 3 procent. Ook statistisch is het duidelijk dat dit beleid niet is gelukt. Hoewel de minister al een aantal hervormingen heeft doorgevoerd, is dit andermaal een zoveelste bewijs dat we het over een andere boeg moeten gooien.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: We zijn het er allicht allemaal over eens dat het besparingsplan voor heel wat ontevredenheid en misnoegen heeft gezorgd. Als we vragen over de besparingsplannen van De Lijn stellen, krijgen we steeds een heel algemeen antwoord. Er wordt steeds verwezen naar een rapport dat in de commissie is voorgesteld. Dat zijn geen degelijke antwoorden. Het lijkt me hoog tijd voor een grondige discussie over en evaluatie van de besparingsplannen van De Lijn.

Het lijkt me vooral tijd voor meer duidelijkheid voor de reizigers. Veel 65-plussers stellen zich momenteel de vraag of ze al dan niet gratis kunnen rijden of al moeten betalen. Er is veel onduidelijkheid. De mensen weten niet hoe het momenteel gesteld is.

Ook voor ons is het duidelijk tijd voor duidelijkheid. We moeten weten of De Lijn het Vlaams belastinggeld op een degelijke en efficiënte wijze besteedt. Dat is een taak van het Vlaams Parlement. Volgens mij is De Lijn erin geslaagd een duidelijke boodschap over te maken. De Lijn wil meer geld.

De heer Björn Rzoska: Het dossier lijkt me duidelijk. De Vlaamse Regering zit niet op dezelfde lijn. Dat heb ik trouwens ook gemerkt tijdens de debatten die we eerder al in de commissie en tijdens plenaire vergaderingen hebben gevoerd. Als drie mensen aan het stuur van een bus zitten en elk een andere richting uit willen rijden, komt die bus vroeg of laat in de gracht terecht. Dat is wat nu ook gebeurt. Er is heel wat onduidelijkheid ten aanzien van de reizigers en ten aanzien van De Lijn zelf. De minister haalt haar eigen doelstellingen uit het Pact 2020 niet. Ze geraakt er niet uit. De Vlaamse Regering zit niet op dezelfde lijn. De minister weet op dit moment niet waar ze heen gaat. (*Applaus bij Groen, Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de weerslag van het aanhoudende winterweer op de bouwsector, in het bijzonder op de sociale huisvestingssector

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, de bouwsector heeft het moeilijk. De crisis slaat toe. Daar komt nog de winterellende bovenop. De winterellende is dit jaar rond 11 januari 2013 begonnen. Met tussenpozen van enkele dagen tijdens dewelke het mogelijk was te werken, heeft de bouwsector niet kunnen werken.

Minister, u bent vooralsnog niet de minister van Weer. Misschien wordt u na de volgende staatshervorming verantwoordelijk voor het weer. Toch stel ik u deze actuele vraag. Ik heb namelijk vernomen dat de sociale huisvesting met bijzondere contracten werkt.

Er zijn in Vlaanderen honderden actieve werven. Die werken zijn belangrijk. De uitvoeringstermijnen zijn echter in kalenderdagen en niet, zoals in andere contracten, in werkdagen uitgedrukt. Indien het om werkdagen gaat, worden de verletdagen in de winter automatisch afgetrokken. Dat komt neer op een automatische verlenging van de uitvoeringstermijnen. Veel bedrijven kunnen momenteel niet werken. De metsers kan niet metsen. De plakker kan niet plakken. Er kunnen geen grondlagen worden gelegd.

Het is erg belangrijk dat deze bedrijven weten waar ze aan toe zijn. Volgens de Vlaamse Confederatie Bouw ligt het aantal officiële verletdagen deze winter in Vlaams-Brabant bijna twintig dagen hoger dan vorige winter. Bovendien ligt het aantal een pak boven het gemiddelde. Dat is niet niets. Dit komt allemaal bovenop de financiële crisis.

Minister, wat doen de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (WMSW), uzelf of de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) om de uitvoeringstermijnen te verlengen? We hebben er alle belang bij dat deze bedrijven financieel overeind kunnen blijven en niet failliet gaan. Er zijn nogal wat faillissementen. Sommige werven die in maart 2013 van start hadden moeten gaan, zijn nog steeds niet aangevat. Andere mensen hebben het werk weer moeten stopzetten. We hebben er alle belang bij dat die bedrijven de komende weken en maanden niet overhaast of minder kwalitatief te werk zouden gaan. Het lijkt me dan ook een billijke maatregel tot een verlenging van de uitvoeringstermijnen over te gaan.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, de VMSW werkt met bestekken die in kalenderdagen zijn uitgedrukt. Het aantal dagen is onder meer op het woningtype en op het aantal woningen gebaseerd. De VMSW baseert zich niet enkel op eerdere ervaringen. Het aantal kalenderdagen wordt elk jaar in de maand april gecorrigeerd.

In april worden, op basis van gegevens van het Koninklijk Meteorologisch Instituut (KMI), een aantal dagen toegevoegd aan die kalenderdagen, als dat nodig blijkt omdat de winter streng was. Zo zijn er voor vorige winter vanaf april 27 extra dagen toegekend na die check bij het KMI, zodat men in de feiten nooit in de problemen is gekomen. Er zijn echter net zo goed jaren waarin dat niet nodig is, omdat de winter zacht was. Het ligt voor de hand dat dit deze winter wel nodig zal zijn. In april zal men dan ook exact weten hoeveel dagen de bouwsector extra krijgt om aan de verplichtingen te voldoen. Op die manier hopen we ook dit jaar een zeer redelijke afspraak te kunnen maken met de bouwsector met betrekking tot het bouwen van sociale woningen. In april wordt echter dus altijd die afweging gemaakt van hoeveel dagen vorstverlet er echt zijn geweest, want het blijft ook belangrijk om voldoende snel vooruit te gaan met die sociale woningbouw. Daarom schuiven we toch altijd dat streefdoel van dat aantal kalenderdagen naar voren.

De heer Johan Sauwens: Dat aantal dagen vorstverlet verschilt van streek tot streek. Men zegt me ook dat er soms individueel moet worden onderhandeld, maar mij lijkt het toch

belangrijk dat er nu een collectieve maatregel wordt genomen. Hebt u nog geen enkel overleg gehad met de VMSW over welk uitstel er kan worden verleend?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister, de heer Sauwens stelt een terechte vraag. Wij kijken immers naar de uiteindelijke rekening: zal dit ons meer kosten of niet? We zullen misschien een meerprijs moeten betalen voor dat winterverlet, maar alleszins zullen mensen langer moeten wachten op de woningen die ze normaliter toegewezen hadden kunnen krijgen. Wordt dat mee berekend?

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister, u predikt nu al een soort pragmatisme, maar ik kan de vraagsteller toch volgen. Misschien moeten we een soort gemengd systeem van kalenderdagen en werkdagen overwegen in uitzonderlijke omstandigheden als deze. Ik vind dat de overheid de flexibiliteit die ze van aannemers vraagt, ook zelf aan de dag moet leggen. Ik hoop toch dat er in samenspraak met de sector een goed systeem kan worden uitgewerkt voor zulke uitzonderlijke omstandigheden die we de jongste weken en maanden hebben gekend.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik vind niet dat het debat moet gaan over de vraag hoe slecht het weer wel was. Het weer is niet de boosdoener. Ik denk dat we het debat iets fundamenteeler moeten voeren, vanuit de sector van de bouw en de sociale woningbouw. Ik doel op de typologie van die contracten. De heer Sauwens haalde het terecht aan: de ene heeft het over werkweken, de andere over kalenderweken. Er is een wirwar aan contracten die vandaag van toepassing zijn. Ik heb eens enkele contracten van een sociale huisvestingsmaatschappij met betrekking tot renovatie vergeleken met contracten met betrekking tot nieuwbouw. Die verschillen ook nog eens. De maatschappijen maken onderling dan ook nog eens gebruik van verschillende contracten.

Minister, gelet op dit probleem en op het feit dat we merken dat het weer steeds grimmiger kan worden in onze contreien, vind ik dat we moeten gaan naar één standaardcontract dat van toepassing is op de woningbouw in de sociale sector en waarvan de bouwsector ook volledig op de hoogte is, zodat men weet waar men aan toe is.

Dan hebben we natuurlijk ook de discussie over de vorstdagen, maar ik meen dat we dat eenvoudig kunnen oplossen door te gaan naar werkweken en door in dat contract te gaan bepalen wat een vorstdag is. De discussie gaat immers vaak over de vraag of er al dan niet kon worden gewerkt.

Minister Freya Van den Bossche: Voor alle duidelijkheid, er is een systeem dat geldt voor alle contracten. Dat is het volgende. We stellen vooraf een doel voorop, op basis van ervaringen met bepaalde types woningen, in specifieke aantallen. We doen dat omdat we ernaar streven dat mensen voldoende snel hun woning zouden kunnen betrekken. De heer Penris doelde daar al op.

Anderzijds beseffen we ook dat, als er uitzonderlijk strenge winters zijn, we aannemers natuurlijk niet een schadevergoeding kunnen doen betalen omdat ze de woning later hebben opgeleverd, omdat ze niet konden werken. Mijnheer Hendrickx, dat is het gemengde systeem waarnaar u vroeg. Dan voegen we inderdaad dagen toe, op basis van reële gegevens van het KMI. Ik vind het alleszins een goede suggestie om dat per provincie, per streek te bekijken.

Het is inderdaad zo dat weersomstandigheden kunnen verschillen van streek tot streek, maar het basissysteem zelf vind ik een zeer goed systeem. Het zorgt er enerzijds voor dat men voldoende ambitieus is maar anderzijds houdt het ook rekening met de werkelijke dagen vorstverlet. Elk jaar is daar al met tevredenheid op gereageerd, zowel door de

huisvestingsmaatschappijen, die zo snel mogelijk de woningen willen opleveren als door de bouwsector. Wij trachten die twee verzuchtingen te verzoenen. Tot nu toe blijken daar nog geen problemen mee te zijn geweest. U zult wellicht in april, wanneer de dagen vorstverlet voor dit jaar worden vastgelegd, concretere echo's horen uit beide sectoren. Mijn ambitie is alvast om dat zonder enig tumult te laten verlopen.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik wil u toch nog vragen om zo snel mogelijk geruststelling te brengen. Er is vandaag heel wat onrust bij de aannemers. Ik herhaal: het komt erbovenop. Deze winterverletdagen betekenen dat er niet kan worden gewerkt. Intussen moeten de bediendelonen verder worden betaald en de leningen afbetaald. De marges worden bijzonder klein. Ik wil u vragen om een globale, goed overlegde maatregel te nemen, zo snel mogelijk.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jo De Ro tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het Raveelmuseum

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verdere werking van het Raveelmuseum

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, minister, collega's, dat Roger Raveel al bij zijn leven een gevierd kunstenaar was, hoef ik hier niet te stellen. Het is een open deur intrappen. Ook in dit huis is dat al verschillende keren gezegd. Bij zijn overlijden heeft zowel de politieke als de artistieke wereld dat nog benadrukt.

Nu zijn we twee maanden verder. Vorige week werden we geconfronteerd met de verzegeling van het museum dat naar hem is genoemd, waarbij ook in de pers is verschenen dat er een aantal structurele problemen zijn met de uitbating en de stichting die achter het museum zit. Er zou een structureel financieel tekort zijn. De weduwe, die de kunstenaar beloofde om het oeuvre bijen te houden, het te vrijwaren en het voor het publiek toegankelijk te houden, greep in door het museum te laten verzegelen. Inmiddels is het opnieuw vrijgegeven en is men een inventaris aan het maken.

Minister, wat kunnen u en de Vlaamse Regering doen zowel ten aanzien van het structurele tekort van het museum als om het oeuvre bijeen te houden? Het in het museum verzamelde oeuvre is toch wel indrukwekkend. Het is ook voor een groot deel geschonken door de overleden kunstenaar. Hoe kunt u ervoor zorgen dat het nog voor vele generaties toegankelijk zal blijven, voor de Vlaamse cultuurliefhebbers maar ook mensen van ver buiten onze regio?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, ik weet dat u ervan houdt dat ik mijn vraag op een andere wijze stel. Collega De Ro heeft al een beeld geschetst. Ik ga enkele cijfermatige gegevens naar voren brengen om het boeltje in heel korte tijd nog wat meer vlees te geven, dit voor de aanwezigen maar ook voor thuis.

Het museum is opgericht in 1995, er zijn 672 werken, 14 schilderijen, 500 tekeningen, 150 objecten. Er zijn drie overheden betrokken: de Vlaamse overheid heeft 2 miljoen euro geschonken bij de bouw van het museum, de provincie deelt in de personeelskosten en de gemeente Zulte heeft de erfpacht van aanpalende gebouwen op zich genomen.

In ruil daarvoor heeft Roger Raveel bij leven en welzijn kunstwerken geschonken aan de drie overheden. Hij schoot bij de oprichting meer dan 25.000 euro voor. Verder zijn er kleine

leningen. Hij verkoopt ook werk om de stichting te financieren. Men schat dat ongeveer 3,5 miljoen euro bij leven en welzijn door Roger Raveel is ingelost.

Het probleem is dat men voor deze cijfers uitging van een positief verwachtingspatroon: zodra de kunstenaar Roger Raveel zal overleden zijn, zal er nog meer inbreng zijn van liquide middelen, misschien van het volledig patrimonium van de kunstenaar zelf, zullen de resterende kunstwerken die hij heeft ook nog worden geschonken aan het museum, en is er een vooruitzicht op een structurele vermeerdering van de overheidsmiddelen.

Er is ook aan audit geweest van de provincie Oost-Vlaanderen, die aangaf dat er voor de periode 2008-2011 een structurele onderfinanciering was van het museum. Er was een probleem. De tweede grote liefde van de onlangs overleden kunstenaar heeft het zegel laten leggen op het museum, maar dat is ondertussen weggenomen.

Minister, dit is een zaak van publiek belang. Hoe gaat u deze zaak verder aanpakken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik veronderstel dat jullie goed weten hoe het Cultureel-erfgoeddecreet dat hier is goedgekeurd, in elkaar zit. Dat deelt de musea in landelijke, regionale en lokale musea in. U weet dat de regionale musea – het Raveelmuseum is een regionaal museum – niet structureel kunnen worden ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap. Dat kan decretaal niet. Het is de verantwoordelijkheid van de provincie. De provincie Oost-Vlaanderen neemt haar verantwoordelijkheid: ze geeft jaarlijks 125.000 euro subsidie aan het Raveelmuseum. Ook de gemeente geeft 12.000 euro aan dat museum.

Wil dat zeggen dat we vanuit de Vlaamse Gemeenschap niets kunnen doen? Neen, we hebben in de voorbije jaren onze verantwoordelijkheid genomen. We kunnen niet structureel ondersteunen, maar wel projectmatig, voor in totaal 269.000 euro. We hebben kwalitatief zeer goede projecten ondersteund.

In 2011 zijn we op vraag van Roger Raveel samengekomen: de Vlaamse Gemeenschap, de provincie en de lokale overheid, samen met de Stichting Roger Raveel. We voelden dat we de toekomst moesten voorbereiden: hoe zouden we omgaan met het museum als de kunstenaar er niet meer zou zijn? We hebben mee onze verantwoordelijkheid genomen en de expertise die we hebben in het agentschap Kunsten en Erfgoed ter beschikking gesteld van de stichting om uit te zoeken hoe we de toekomst kunnen voorbereiden.

Toen heeft de provincie zelf een audit besteld om na te gaan of de stichting op een goede manier met het museum bezig is en of ze financieel voldoende stabiel kan zijn. Uit de audit blijkt dat het museum een zeer goede werking heeft, maar dat de financiële structuur nogal precair was en dat er oplossingen moesten komen.

Op basis van het rapport heeft het agentschap, zoals door ons beloofd, enkele aanbevelingen gedaan. We zijn eind vorig jaar met die aanbevelingen naar de kunstenaar gestapt, samen met alle partners. De afspraak was dat we elkaar in februari opnieuw zouden ontmoeten, maar ondertussen is Roger Raveel jammer genoeg overleden.

Met de aanbevelingen in de hand kijken we verder met de stichting en alle betrokken partijen hoe die structuur steviger in elkaar kan worden gezet, met in het achterhoofd natuurlijk het Cultureel-erfgoeddecreet, waarmee we dat museum nu rechtsreeks structureel kunnen ondersteunen. In elk geval zullen we daarover verder onderhandelen.

Zoals blijkt uit de actuele vraag van de heer Arckens, bestaat de vrees dat die werken zullen worden vervreemd en Vlaanderen zouden verlaten. In totaal heeft de Vlaamse Gemeenschap 102 werken in eigendom. Dat was destijds ook de afspraak: de bouw werd door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd in ruil voor kunstwerken. Er zijn kunstwerken in eigendom van de provincie, en ook de gemeente heeft er enkele. Die zijn voldoende veiliggesteld. Aan de andere kant zijn er ook werken in eigendom van de stichting. We gaan ervan uit dat die niet

naar het buitenland zullen verhuizen en bekend zullen worden gemaakt aan het ruime publiek, want dat is ook de missie van de stichting: de werken van Roger Raveel zoveel mogelijk en heel ruim bekendmaken. Dat doet ze op dit moment met positieve commentaren, zoals blijkt uit de audit.

De heer Jo De Ro: Minister, ik begrijp dat er decretale spelregels zijn. Ik zit nog niet lang in het parlement, maar er zijn al enkele vragen aan u gesteld en bezorgdheden in de pers verschenen over kunstwerken die ofwel in privaat bezit zijn en dreigen te worden verkocht aan het buitenland, ofwel onze regio al hebben verlaten. De heer Arckens en ikzelf, en met ons heel veel mensen, vrezen dat er in dit dossier een kans bestaat dat een deel van het kunstpatrimonium dat wel nog publiek toegankelijk is, onze regio zou verlaten.

Minister, ik heb begrepen dat uw administratie enkele aanbevelingen heeft. Is het niet mogelijk dat uw diensten, ondanks het feit dat u decreetaal geen rechtstreekse subsidie kunt geven, in de komende weken een belangrijke rol spelen in gesprekken die worden georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap, en de bekommernis die hier is geuit meenemen, en ervoor zorgen dat de aanbevelingen worden omgezet in beleid?

De heer Erik Arckens: Minister, ik dank u voor uw antwoorden, zelfs op vragen die ik niet heb gesteld. Het is interessant, minister, dat u het museum effectief meeneemt in de erfgoedwerking. Dat kan allemaal gevolgen hebben voor de verzameling, de publiekswerking, het onderzoek en dergelijke. We moeten het museum in de toekomst verder structureel ondersteunen, ook vanuit de Vlaamse Gemeenschap. U verwijst naar het Topstukkendecreet, dat is een bijkomend element.

Minister, ik heb een bijkomende vraag. Aangezien er een structureel financieringstekort blijft, zijn er al zaken geopperd in de pers, zoals steun uit de privésector of de bedrijfswereld, het uitschrijven van obligaties of bijkomende schenkingen. Behoort dat voor u tot de mogelijkheden om het museum vanuit de Vlaamse Gemeenschap verder te laten functioneren?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik heb een litho van Raveel. Ik heb de man ook persoonlijk gekend. Ik vind het een uitstekend werkend museum, dat wil ik eens hardop zeggen. Ook architecturaal en qua ligging, al ligt het perifeer in Vlaanderen, is het absoluut een aanrader, voor wie er nog nooit is geweest. Daarom alleen al. Je zou kunnen zeggen: moet je nu voor elke Vlaamse schilder een museum bouwen? Maar omdat het op die plek is, is het zo betekenisvol.

Minister, we hebben een ruime collectie die van de Vlaamse Gemeenschap is en die we moeten vasthouden. Ik zou niet graag hebben dat het museum, zoals ik de indruk heb, wordt meegesleurd in een discussie over de successie van de familie, over wie eigenaar is van al die stukken. Ik hoop dat het museum toegankelijk kan blijven. Dat is ook de positie die u inneemt. Ik steun u daarin. Mocht het zo zijn dat onze stukken bedreigd zijn, bent u dan eventueel bereid om partij te zijn in een geding en in elk geval onze rechten te vrijwaren, ten bate van de kunstcollectie zelf en de vele bezoekers die er komen?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, ik wil misbruik maken van deze gelegenheid. Ik begrijp niets van wat de minister en de collega's zeggen. Heel deze rij en de rij hiervoor begrijpen niets van wat er wordt gezegd. Sommigen zijn misschien niet geïnteresseerd, ik wel. Ik zou graag hebben dat wij ook onze collega's kunnen begrijpen die een vraag stellen.

De voorzitter: Verstaat u mij niet goed, mevrouw Van Steenberge?

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Slechter dan twee weken geleden, voorzitter. Er is iets met de micro's, echt waar.

De voorzitter: Dat komt doordat ik een week afwezig ben geweest. Ik zal beter mijn best doen.

De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik deel de bezorgdheid van de vraagstellers. Net zoals bij de volgende actuele vraag, zal een samenwerking tussen een aantal overheden cruciaal zijn: Vlaanderen, de provincie en de gemeente.

Minister, u sprak van een audit of een studie die gemaakt is naar aanleiding van de precaire financiële structuur van het museum. Die studie had moeten worden besproken met de kunstenaar en enkele organisaties. Zijn er in de studie concrete elementen voorhanden die een begin van een oplossing kunnen bieden voor het vraagstuk dat we vandaag bespreken?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Dank u, voorzitter. Ik versta u perfect. De sprekers hebben misschien een onvoldoende dragende stem, maar voor mij lukt dat wel prachtig.

Ik ben verbaasd dat net een liberaal komt vragen naar meer overheidssteun om het cultureel erfgoed te bewaren. Normaal zijn de liberalen niet een partij die vraagt om overheidssteun.

Laten we een kat een kat noemen: ik denk dat u voldoende hebt gedaan, minister, en dat deze Vlaamse Regering meer dan voldoende heeft gedaan voor het behoud van de stukken van Roger Raveel, een belangrijk kunstenaar. Maar we moeten eerlijk zijn: Roger Raveel is niet de enige belangrijke moderne kunstenaar in Vlaanderen.

Je zou dit debat heel ver kunnen doortrekken. Wat zullen we bijvoorbeeld doen met wat Permeke achterlaat in Vlaanderen wanneer hij het tijdelijke met het eeuwige verwisselt?

In het verlengde van wat de heer Arckens zegt, zou ik u willen vragen in hoeverre het inderdaad niet mogelijk is om zulke zaken te organiseren in samenwerking met het bedrijfsleven. Laat ons dat het oprichten van een modern mecenaat noemen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik onderschrijf wat mevrouw Van Steenberge zegt. Misschien moeten sommigen maar wat papiertjes rapen op de speelplaats.

Minister, u hebt inderdaad projectmatig ondersteuning geboden. Daar ben ik blij om. Ik weet ook dat u de rechten van de Vlaamse Gemeenschap daar gestand zult doen. Alleen onderschrijf ik ook de vraag van de heer Delva: misschien moeten provincies, gemeenten en de Vlaamse overheid hun krachten bundelen. Eerst moet het juridisch dispuut worden uitgeklaard. Is er al een concrete maatregel gepland voor de komende dagen en weken?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, wij willen niet liever dan dat het museum open en toegankelijk blijft. Het is inderdaad een museum dat heel wat bezoekers kan lokken. Daarom hebben we niet gewacht op de problemen om samen te zitten. In 2011 hebben we al het initiatief genomen om met iedereen rond de tafel te zitten. Daar zijn dan ook de aanbevelingen uit voortgekomen, mijnheer Delva. Die aanbevelingen worden voornamelijk aan de stichting gedaan, aangezien het museum wordt uitgebaat door de stichting. Daarin staat onder andere hoe zij de raad van bestuur kunnen uitbreiden, hoe ze nieuwe mensen kunnen aantrekken en een beroep kunnen doen op wat privaat kapitaal. Die aanbevelingen werden geformuleerd vanuit het agentschap. Ze werden in december besproken met Roger Raveel. Het was de bedoeling om in de loop van februari een aantal mensen aan te spreken om die stichting uit te breiden. Door de omstandigheden is dat wat achterop geraakt. We werken eraan verder en zullen proberen de stichting meer body en uitstraling te geven.

Mijnheer Arckens, het is natuurlijk de stichting zelf die daar verantwoordelijkheid in zal moeten nemen. Ik kan niet in de plaats van de stichting dingen doen. Het is de verantwoordelijkheid van de vzw om actie te ondernemen. Uiteraard stellen wij ons ter

beschikking om expertise te delen. We doen dat in samenspraak met de provincie en de gemeente Zulte.

Mijnheer Wienen, u hebt een aantal voorstellen geformuleerd. Wij zijn bezig met proefprojecten die die richting uitgaan, zoals crowdfunding, waarbij we proberen publieke middelen meer ter beschikking te stellen. Ook die suggesties werden geformuleerd aan de stichting van Raveelmuseum.

Ik denk dat iedereen in het parlement hetzelfde wil, namelijk dat het museum een mooie toekomst heeft en goed gerund wordt. Dat moet gebeuren binnen de bestaande structuren en de contouren van het decreet Cultureel Erfgoed. We zullen onze verantwoordelijkheid daarin niet ontlopen en verder zoeken naar oplossingen in gesprek met alle betrokken actoren.

De heer Jo De Ro: Minister, ik ben heel blij dat u duidelijk zegt dat u daarin verantwoordelijkheid wilt nemen. Het kan niet zijn dat structuren eventueel zouden verhinderen dat er oplossingen uit de bus komen. Daarom wil ik u vragen om effectief uw verantwoordelijkheid te nemen, binnen het decretale kader dat u hebt en desnoods daarbuiten, wanneer u ziet dat de stichting er niet in zou slagen om te doen waartoe ze verplicht is, namelijk het werk te vrijwaren voor komende generaties en open te stellen voor iedereen die dat wil en kan bezoeken. Sommige collega's horen ons hier niet. Wel, sommige collega's hoor ik wel, maar ik begrijp ze niet. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Erik Arckens: De laatste opmerking had kunnen worden voorkomen indien het geroezemoes in deze zaal wat minder was geweest.

Voorzitter, ik heb in het algemeen toch wel de indruk dat wanneer kunst en cultuur aan bod komt, het hier soms heel rumoerig aan toe gaat. Waarom dat zo is, weet ik niet. Ik heb soms de indruk dat het een aantal mensen gewoon niet interesseert. Ik vind dat heel erg.

Minister, ik heb nog twee opmerkingen. Ten eerste hoop ik dat u nog goed zult kunnen samenwerken met de stichting van het Raveelmuseum. Dat is erg belangrijk.

Zoals de heer Caron heeft gezegd, is dit een uniek museum van een uniek Vlaams modernistisch kunstenaar. Het is eventjes in het nieuws gekomen. We hebben eventjes getwijfeld aan de werking en aan de eigenaardige demarche die de weduwe van Roger Raveel heeft genomen, maar ik denk dat u nu uw kijk op de zaak zeker niet mag laten verslappen en dat een en ander wel kan worden gegarandeerd.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van federaal staatssecretaris Verherstraeten betreffende de renovatie van het Brusselse conservatorium

ACTUELE VRAAG van de heer Joris van Hauthem tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het voorstel van federaal staatssecretaris Verherstraeten betreffende de renovatie van het Brusselse conservatorium

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, de renovatie van de gebouwen van het Brusselse conservatorium slepen al jaren aan. Samen met meerdere collega's heb ik reeds geïnterpelleerd tijdens commissiezittingen over de lamentabele toestand van het gebouw. Minister, u gaf steeds uw visie op een correcte manier weer.

In de pers blijkt nu ook dat meerdere incidenten aanleiding geven tot een hele reeks opmerkingen. Ik neem er even het lijstje bij. Voorstellingen moesten geschrapt worden door insijpelend smeltwater. Op 21 maart, een dag nadat we de zaak besproken hadden in de commissie Brussel, klaagde de directie openlijk de grove nalatigheid van de federale overheid aan. Op 25 maart kwamen docenten, studenten en personeel van het conservatorium op straat met eisen voor onder meer een bindend tijdsplan, een transparante beleidsstructuur en de nodige maatregelen voor de veiligheid van studenten en personeel en met de overweging om eventueel gerechtelijke stappen te ondernemen. Laatst kwam dan het voorstel van federaal staatssecretaris Verherstraeten, bevoegd voor de Regie der Gebouwen, die eigenaar is van het gebouw, met de vraag en de suggestie om samen met de Franse en Vlaamse Gemeenschap tot een oplossing te komen. Hij stelt voor om een nieuwe nv van publiek recht op te richten waarin de drie entiteiten vertegenwoordigd zouden zijn, die dan gezamenlijk voor de renovatiekosten instaan.

Minister, wat is uw mening over het voorstel van de staatssecretaris?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, collega Segers heeft de situatie al geschetst, en in de commissie is ze ook al aan de orde geweest met vragen van mevrouw Idrissi, mevrouw Zamouri, mevrouw Brusseele en de heer Delva. Er is nu toch wel een nieuw element. U hebt in de commissie ook al gezegd dat u vragende partij was om rond de tafel te gaan zitten. Vorige week hebt u gezegd dat u de staatssecretaris gebeld had om te vragen naar de stand van zaken. Wij zijn wel bereid om een inspanning te leveren alhoewel het om een federaal gebouw gaat. U hebt ook de vraag gesteld naar wat de federale overheid wil. Wil ze het gebouw houden? Wil ze het onteigenen? Wil ze het eventueel overdragen aan de gemeenschappen? Het was onduidelijk, maar u was bereid om een inspanning te doen. Nu lezen we dat er blijkbaar een concreet voorstel is, namelijk dat de gemeenschappen elk 20 miljoen euro zouden ophoesten om via een nv van publiek recht de renovatie aan te pakken. De Franstaligen hebben al gezegd dat ze dat bijzonder veel geld vinden.

Minister, is dat voorstel u formeel overgemaakt? Wat is uw standpunt?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: U weet dat ik in 2011 zelf aan de alarmbel heb getrokken en een heel duidelijk signaal aan de federale overheid heb gegeven. U weet dat de Vlaamse Regering samen met de regering van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest eind vorig jaar rond de tafel heeft gezeten. Ik heb met collega Nollet een brief gestuurd naar de Federale Regering met de vraag om het dossier aan te pakken. Dat was niet zo evident omdat ik de indruk had dat daar de vraag op tafel lag of de federale overheid nog wel iets te maken wou hebben met dat gebouw. Voor alle duidelijkheid: het zijn de hogescholen die het gebouw gebruiken. De Koningin Elisabethwedstrijd gebruikt het niet meer vanwege de onveiligheid en betaalt ook geen huur meer. Op dit moment is de federale overheid eigenaar, en ze is dus ook verantwoordelijk voor de staat van het gebouw.

Het klopt dat de Erasmushogeschool een dossier opmaakt om de federale overheid in gebreke te stellen. Zij hebben ons daarover gecontacteerd, en wij hebben hen niet tegengehouden om dat te doen.

Ik heb inderdaad getelefoneerd met de heer Verherstraeten. We hebben toen afgesproken om een gezamenlijke vergadering te organiseren, en op die vergadering hebben we samen het voorstel op tafel gelegd om de ingewikkelde piste die op tafel lag, eventueel te vervangen door een andere piste, namelijk dat er een nv van publiek recht wordt opgericht, dat de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap elk voor een derde aandeelhouder worden van die nv, en dat de federale staat het gebouw inbrengt in de nv, waardoor wij ook voor een derde eigenaar worden. Het renovatiedossier, dat op 60 miljoen euro wordt geschat, zou dan verdeeld worden onder de drie aandeelhouders: elk een derde,

dat is elk 20 miljoen euro. Nadien zouden de scholen huurgeld betalen aan die nv om het gebouw te gebruiken. Ook de zaal zou worden verhuurd, al of niet via een andere instelling, type Bozar of Flagey. Die zaal zou dan ook in een beheer komen, waardoor er gebruik van kan worden gemaakt, zodat die nv ook inkomsten heeft.

Dat is de constructie die concreet op tafel ligt en waar wij als Vlaamse Regering geen ‘neen’ tegen hebben gezegd. Er zijn nog andere mogelijke constructies en pistes denkbaar. We hebben in ieder geval afgesproken dat de terugkoppeling zou plaatsvinden. Wij hebben als Vlaamse Regering gezegd dat we daar geen principiële bezwaren tegen hebben. Natuurlijk moeten er wel wat voorwaarden gesteld worden. We zullen ook de andere pistes nog bekijken. Ik hoop dat de Franse Gemeenschapsregering ook zeer snel een standpunt inneemt, zodat we opnieuw rond de tafel kunnen zitten en die knoop de komende weken wel degelijk kunnen doorhakken.

Ik wil voor alle duidelijkheid nog eens zeggen dat het een schande is hoe de federale overheid met dat gebouw omgaat. Dat is overigens niet nieuw, het is al een hele tijd zo. We moeten een oplossing vinden voor dat gebouw. Ik heb liever niet dat er een oplossing wordt gevonden in de hele transfer van gebouwen die van het federale niveau naar gewesten en gemeenschappen moeten overgaan, want dan zijn we weer vertrokken in een ander verhaal. We moeten een ad-hocoplossing vinden voor dit gebouw. Wij zijn als Vlaamse Gemeenschap bereid om onze verantwoordelijkheid op te nemen. Ik heb begrepen dat de heer Verherstraeten dat ook wil doen, als de Franse Gemeenschap positief reageert. Zodra we een antwoord krijgen, kunnen we na het paasreces opnieuw rond de tafel zitten om in de komende weken knopen door te hakken. In die mood zitten wij in ieder geval vanuit de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het correspondeert volledig met de intenties die u in de commissievergadering hebt uitgesproken, behalve dat we nu al verder kunnen gaan. Interessant om te horen is dat het geen carrousel wordt, die dan misschien weer zou neigen naar een Plantentuin-scenario. Dat wordt het niet, en daar staan wij ook achter.

U spreekt over ‘enkele weken’, dus ik veronderstel dat er zeer snel nieuws over zal komen en dat we de verdere invulling van het akkoord dan zullen kunnen becommentariëren of er vragen over stellen.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik dank u ook voor uw antwoord, maar heb toch nog een bedenking, die u zich waarschijnlijk ook zult maken. Het gebouw is eigendom van de Regie der Gebouwen, dus van de federale overheid. En het is niet het eerste gebouw dat met cultuur en dergelijke te maken heeft, dat staat te verkommeren. Het is niet de eerste keer dat de federale overheid – de Regie der Gebouwen – haar verantwoordelijkheid niet opneemt voor het in stand houden van haar gebouwen, bijvoorbeeld het conservatorium.

Het siert u wel dat u stelt dat het ook over gemeenschapsbevoegdheden gaat en dat u uw verantwoordelijkheid wilt nemen, maar dat neemt niet weg dat de federale overheid hier verantwoordelijk is en nu eigenlijk de gemeenschappen ter hulp roept om datgene te financieren dat ze zelf zou moeten doen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het is hoopvol dat er naar een piste wordt gezocht.

Ik heb al in de commissie gezegd dat ik het schandalig vind, maar ik vind het als Brusselaar eigenlijk ook beschamend: zo'n mooi historisch gebouw, waar de Koningin Elisabethwedstrijd zelfs niet meer komt omdat er niet meer kan worden gespeeld. Het is beschamend dat hiervoor nog altijd geen oplossing is gevonden. We hebben het hier over de denkpiste om een nieuwe naamloze vennootschap van publiek recht op te richten, maar hoe

zit het nu met de dringende renovatiewerken, de bewarende maatregelen? De federale staatssecretaris Verherstraeten moet dringende maatregelen nemen om te voorkomen dat het nog erger wordt. Wat is daar de timing? Gaat hij dat ook doen?

Ik ben boos omdat we van de Federale Regering op geen enkele manier het signaal hebben gekregen dat men dit erg vindt. Er moeten pottokes en pannekes geplaatst worden, maar een signaal dat dit wordt betreurd of erg gevonden, is er op geen enkele manier gekomen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Als Brusselaar ben ik even geschokt als mijn voorgangster. Ik weet dat er nog van die instellingen zijn. De Muntshouwborg heeft een beetje hetzelfde probleem. Daar zijn bijzonder dure ingrepen nodig op het vlak van de machinerie. Net als bij het conservatorium zou het ook daar absoluut tijdverlies zijn om te beginnen met de zwartepiet door te sturen. Wie had dat gebouw moeten vernieuwen? Niemand kon bij de bouw van de Muntshouwborg verwachten dat er in de 21e eeuw een situatie zou ontstaan waarbij er federale gebouwen zijn met een duidelijk culturele en educatieve functie, terwijl de federale staat geen culturele of educatieve bevoegdheden meer heeft. Wij moeten hiervoor dringend een oplossing zoeken. De inzet is dat waard. Dat conservatoriumgebouw heeft een hoogdringende ingreep nodig. Mijn bijkomende vraag is al meerdere keren gesteld. Wij zijn altijd een beetje bang dat het niet snel genoeg zal gaan. Minister, ik geloof in uw goede trouw en dat u er spoed achter zult zetten, maar kunt u ons een idee geven van de deadlines? Als er een voorbeeld is van iets waar er dringend moet worden ingegrepen, dan is dit toch wel het conservatorium.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik deel de mening van mijn collega's. Dit pijnlijke dossier sleept al enorm lang aan. Mede onder druk van een aantal collega's in dit parlement, en misschien ook het federale parlement en het parlement van de Franse Gemeenschap, komt er nu schot in de zaak en komen we eindelijk met min of meer concrete voorstellen. Maar laat ons een kat een kat noemen: het is een geweldig complex dossier. Dat is helemaal geen excuus, maar het is wel zo. Minister, u zegt regelmatig, in andere dossiers: "It takes two to tango." Hier zijn er drie partijen: de Franse Gemeenschap, Vlaanderen en de federale overheid. Dit is een heel problematisch dossier, dat heel wat financiële middelen zal vergen. Ik hoop dat wij vanuit dit parlement de druk hoog kunnen houden op de verschillende beleidsverantwoordelijken, ook op de Federale Regering, om constructief naar een oplossing te zoeken. De leerkrachten, de studenten, heel Brussel en veel meer dan Brussel alleen hebben hier recht op.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, ik zal niet herhalen hoe ongelooflijk spijtig het is dat het gebouw in deze staat is. Minister, u hebt het over enkele weken. Ik neem aan dat u een strakke timing zult aanhouden. Maar gaan de Franstalige en de federale collega in dit geval dezelfde timing aanhouden? Want wij horen de Franstalige collega al zeggen dat dit toch wel veel geld is. Wat gaat u doen als de vooropgestelde 20 miljoen euro wordt herleid tot 10 miljoen euro? Op welke manier gaat u dat oplossen?

U stelt dat wij na de renovatiewerken huurgelden zullen vragen aan de scholen die daar aanwezig zijn, en dat wij die gebouwen ook voor andere zaken zullen kunnen verhuren. Hebt u daarover al contact gehad met de scholen en met de Erasmushogeschool?

Minister Pascal Smet: Uiteraard heb ik contact gehad met de Erasmushogeschool. Wij hebben hun gezegd dat ze die procedure voor dringende instandhoudingswerken en het in gebreke stellen van de federale overheid moeten voortzetten. Voor een goed begrip: de federale overheid is momenteel als eigenaar de enige verantwoordelijke voor de staat van de gebouwen en moet dus die instandhoudingswerken doen.

Ten tweede, ik wil niet vooruitlopen op wat mijn collega van de Franse Gemeenschapsregering zal beslissen. Als we een denkspoor kunnen uitwerken – en we moeten nog bekijken of we dat kunnen –, dan is het niet uitgesloten dat de investeringen ESR-neutraal zijn en dan wordt het een ander verhaal, zowel voor onze begroting als voor die van de Franse Gemeenschap.

Ik kan alleen maar, en dat is wat ik doe en de afgelopen weken en maanden gedaan heb, achter de veren van mijn federale collega zitten. Ik heb gezegd dat ik hem zou bellen en ik heb hem gebeld. Ik heb me nu voorgenomen dat ik de komende weken zal blijven bellen. Het is niet dat er tussen ons een probleem is, maar we moeten ook het antwoord van de Franse Gemeenschapsregering hebben en dan moet het vooruitgaan.

Ik verduidelijk meteen dat ‘vooruitgaan binnen enkele weken’ wil zeggen dat er een principebeslissing moet zijn over hoe de oplossing eruitziet, want daarna moet er een federale wet komen die de nv opricht en moeten er nog allerlei stappen worden gezet: het gebouw moet worden opgetekend en er moet een masterplan opgemaakt worden. Het duurt een à twee jaar voor dit allemaal in kaart is gebracht en dan pas kan er met de grondige renovatiewerken worden begonnen. Ik zou het ook sneller willen, maar ik wil hier geen fabeltjes vertellen, dat is de normale gang van zaken in dergelijke complexe bouwdoSSIERS. We hebben ook met de Erasmushogeschool gepraat over het huurgeld. Het is niet meer dan normaal dat een hogeschool, wanneer ze een gebouw gebruikt dat niet in haar eigendom is, daar huur voor betaalt. De school doet dat nu niet, de federale overheid kan ook zeggen dat de gemeenschappen het gebouw eigenlijk – bij manier van spreken – ‘squatten’.

De federale overheid kan trouwens ook door middel van een KB het gebouw overdragen aan de Franse en de Vlaamse Gemeenschap in de staat waarin het zich bevindt, dat zou juridisch kunnen. De federale overheid zou dit kunnen doen, maar ze wil dit niet doen en het siert de federale overheid dat ze nog mee wil investeren. De aanwezigheid van het gebouw is ook belangrijk voor de uitstraling van België en Brussel en er is een logica te ontwikkelen voor een federale inbreng. En laat me duidelijk zijn, ik ben voorstander van die federale inbreng, al was het alleen al maar om begrotingsredenen. Ik ben er voorstander van dat we het onder ons drie doen.

We zullen de zweep erop houden de komende weken. Ik hoop dat we snel tot een principebeslissing komen. Als de Franse Gemeenschap niet akkoord gaat, dan is er een nieuw feit en moeten we opnieuw rond de tafel gaan zitten. We zullen het niet loslaten, we zullen in de kuiten blijven bijten.

De heer Willy Segers: Minister, als N-VA staan we inderdaad achter een snel onderhandelde oplossing met een transparante beleidsvoering in de toekomst, structureel, voor zover natuurlijk de financiële haalbaarheid kan worden aangetoond en er respect is voor de bevoegdheidsverdeling, het taalgebruik enzovoort. Verdere stilstand in dit dossier lijkt ons echt niet nodig. We moeten niet alleen denken aan de veiligheid van de betrokkenen, maar het zou de muzikale beleving in onze hoofdstad onwaardig zijn. Ik hoop, minister, dat u erin slaagt om alle violen te stemmen en ik hoop ook dat we niet verzeilen in de partituur van de Plantentuin.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, de vergelijking wordt gemaakt met de Plantentuin en die is ook te maken. Dat was ook een eigendom van de federale overheid en het patrimonium ligt voor de helft in elkaar, het is een ruïne, net zoals het conservatorium een ruïne dreigt te worden.

We zitten op de duur in een omgekeerde logica. U zegt dat het de federale overheid siert dat ze financieel wil bijspringen. Het zou er nog maar aan mankeren, het is haar eigendom! De federale overheid is eigenaar. En wij moeten nu blij zijn omdat er een hogeschool in zit, ik weet het wel. Maar goed, dat we nu al moeten zeggen dat we blij zijn dat de federale overheid een inspanning wil doen om samen met de gemeenschappen een gebouw dat eigendom is van

de federale overheid min of meer in stand te houden en te renoveren... (*Opmerkingen van minister Pascal Smet*)

U bent altijd positief, dat weet ik wel, maar op de duur...(Rumoer)

Minister, we appreciëren uw inspanningen omdat er ook een hogeschool van ons in zit en er dus een bijdrage is, maar het blijft eigenaardig dat een overheid die een gebouw laat verkommeren en er geen aandacht voor heeft, er absoluut eigenaar van wil blijven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over extra geld voor de veiligheid van de schoolinfrastructuur

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, dames en heren, deze week kregen we op onze banken de Onderwijsspiegel, het jaarlijkse rapport van de Vlaamse Onderwijsinspectie. Daarin staan punten opgesomd die voor verbetering vatbaar zijn en andere die opportuniteiten bieden. Eén zaak kan echt niet door de beugel: in vier op de tien scholen kan de veiligheid van onze kinderen niet meer worden gegarandeerd. In één op de tien scholen moeten onmiddellijk aanpassingen gebeuren met betrekking tot brandveiligheid en elektriciteit. Niet volgend jaar, niet volgende maand, maar nu.

Alles heeft met geld te maken, zeker in het onderwijs. Het heeft te maken met de wachtrijen. Iedereen heeft het nu over de capaciteit, maar dat komt straks aan bod. De reguliere scholenbouw is ook een probleem, het wordt zelfs een ramp.

Momenteel wordt er volgens de chronologie van de dossiers gewerkt. U zult een besluit nemen, zegt u, waardoor andere criteria gehanteerd zullen worden, onder andere veiligheid. U weet hoe snel alles gaat in de politiek. U hebt nog een jaar, want volgend jaar in april valt alles hier stil. De besluiten die u tot nu toe genomen hebt in Onderwijs, kan ik op één hand tellen. Het wordt opnieuw brandjes blussen, minister. Ik hoop dat er niet eerst een grote brand moet uitbreken.

De begrotingscontrole is vandaag gestart. Gaat u dit bespreken tijdens de begrotingscontrole? Of gaat u met minister Muylers naar het basket en gaat u daar iets regelen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Van Steenberge, u vergeet dat er een verkorte procedure bestaat voor dringende instandhoudingswerken, ten belope van een bedrag van 150.000 euro. Daarmee vermijdt men de wachtlijst en kan men meteen een dossier indienen dat meteen behandeld zal worden en waarmee het geld heel snel ter beschikking zal zijn.

Ik wil u er ook aan herinneren dat het Ministerie van Onderwijs niet verantwoordelijk is voor de staat van de schoolgebouwen. Ik wil hier helemaal geen paraplu opentrekken. Ik geef u gewoon de feiten zoals ze zijn. Het is de inrichtende macht die verantwoordelijk is voor het onderhoud van de gebouwen. Dat is trouwens een subsidiërings- en erkenningsvoorwaarde voor een school. Daarom gaat de inspectie ook een marginale toetsing doen. Het zijn de brandweer en de burgemeester die verantwoordelijk zijn voor de staat en de veiligheid van de gebouwen, niet de minister van Onderwijs. De Inspectie van Onderwijs houdt een kwaliteitscontrole en een marginale toetsing. Dan geeft ze een aanbeveling aan de school. Natuurlijk stellen wij wel het geld ter beschikking, daar ben ik het met u eens.

We zijn inderdaad met de onderwijsverstrekkers aan het praten over een nieuw besluit. Het enige criterium voor het toekennen van reguliere middelen is de chronologie. Dat verklaart waarom zoveel scholen op die lijst staan. Ze weten dat het tien, twaalf jaar duurt voor ze aan de beurt komen en zetten zich dan maar op de lijst. Dat veroorzaakt een sneeuwbal-effect.

Met enkel het criterium van chronologie lopen we vast. We willen ook andere criteria opnemen en een combinatie hanteren. Onderwijs is het enige domein waar chronologie nog het enige criterium is. Dat besluit komt er nog voor de zomer. Ik hoop dat we het definitief kunnen goedkeuren voor de zomer, en anders wordt het het najaar. Het zal nog tijdens deze legislatuur gebeuren. De Vlaamse Regering heeft trouwens al principieel beslist om dat besluit op te stellen.

We hebben een erfenis van dertig jaar gekregen. We doen al veel inhaaloperaties. We doen DBFM-projecten (design, build, finance, maintain). We zijn effectief begonnen met een project van 1,5 miljoen euro. Er worden tweehonderd nieuwe scholen gebouwd. We werken aan nieuwe projecten met de verzekeringssector. Ik hoop dat we in de toekomst nog extra geld vinden. U weet dat ik daar heel eerlijk en open over ben geweest. Het is niet alleen een zaak van deze regering, het zal ook een zaak van toekomstige regeringen zijn. Wie aan de mensen iets anders vertelt, maakt hun iets wijs.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik ken de procedure, ik denk dat ik ongeveer vier jaar geleden een van de eerste vragen stelde over de wachtlijsten. Toen was er nog een dubbele wachtlijst, want scholen schreven zich op die ene lijst én op die andere lijst in om toch maar aan geld te geraken voor scholenbouw en renovatie.

U hoeft inderdaad als minister van Onderwijs niet zelf de scholen te gaan maken of bouwen, maar het is wel de overheid die voor het geld zorgt. U zegt dat ook, maar het geld is er niet momenteel. Er bestaat inderdaad een prioritaire procedure, maar uit het rapport blijkt dat ze geen jaar, geen maand meer hebben en dat het nu moet gebeuren. Het gaat over de brandveiligheid, over de veiligheid van de gebouwen waar onze kinderen in zitten.

U zegt dat we naar de legislatuur in de toekomst moeten kijken en het gaat inderdaad over een erfenis van dertig jaar, maar die erfenis komt wel van politici, komt van de Vlaamse Regering. En wie zat er tot nu in de Vlaamse Regering? Ik vind het wel gemakkelijk dat u vandaag een nieuw project aankondigt van de socialisten, een maatschappij voor morgen en vooral voor het onderwijs. Maar u kunt er wel voor zorgen en het gebeurt niet.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat de verantwoordelijkheid voor gebouwen en brandveiligheid een gedeelde verantwoordelijkheid is. Het is niet alleen de verantwoordelijkheid van de subsidiërende overheid, of in dit geval Vlaanderen. Het heeft vaak ook te maken met procedures die niet in orde zijn, met evacuatieplannen die niet op punt staan, met kleinere ingrepen zoals branddeuren, alarmsystemen. Ik denk dat je inderdaad moet wijzen op de plichten van de verantwoordelijke ter zake.

Ik denk echt niet dat we hier alleen naar de Vlaamse overheid moeten wijzen. We moeten natuurlijk een aantal problematieken bekijken in de globaliteit van de toestand van onze gebouwen in Vlaanderen, maar wij zijn een subsidiërende overheid. Het is nog altijd de verstrekker van onderwijs die in eerste instantie de hoofdverantwoordelijke is en blijft.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, eerst een opmerking van orde. De vraag van mevrouw Van Steenberge is geput uit de Onderwijsspiegel en wat daarover in de pers is verschenen. We zijn wel van plan om die Onderwijsspiegel en dit punt grondig te bespreken in de commissie Onderwijs. Er zullen nog momenten komen waar we het er over kunnen hebben.

Minister, u hebt natuurlijk gelijk. We zitten met een onderinvestering van decennia in onze schoolgebouwen, en dat slaat natuurlijk terug op de brandveiligheid, want de brandveiligheid is een stuk van de investeringen van de scholen. Maar dat doet niets af van het feit dat de bevoegdheid inderdaad dubbel is, en ik sluit me natuurlijk aan bij wat de heer Van Dijk zegt, want dat is correct. Minister, die verwaarlozing van de gebouwen is toch wel gebeurd toen ministers van uw eigen partij bevoegd waren voor Onderwijs. U mag ook een beetje in eigen boezem kijken in naam van uw eigen partij.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u weet dat ik ervaringsdeskundige ben in dit dossier. De school in mijn eigen gemeente was inderdaad door de Inspectie afgekeurd. Stabiliteitsingenieurs zeiden dat ze absoluut niet meer kunnen garanderen dat deze school veilig is voor de kinderen. Plots was het alle hens aan dek. Grote paniek bij de ouders, u kunt zich dat voorstellen. Er moest een oplossing worden gezocht, en de kinderen mochten de school niet meer binnen.

Zelfs dan zijn er in Vlaanderen geen middelen voorhanden en is er geen mogelijkheid om ervoor te zorgen dat die school en de kinderen die naar die school gaan inderdaad voorrang krijgen op die wachtlijst of dat er via andere criteria geprobeerd wordt om toch die dringende noden te lenigen.

Minister, ik ben het absoluut eens met u dat die criteria dringend moeten worden herzien. We moeten iets doen aan die ellenlange wachtlijsten. We moeten meer middelen uittrekken voor scholenbouw, we moeten die criteria herzien, want het kan toch niet dat scholen worden afgekeurd omdat ze onveilig zijn en dat we daar nog geen oplossing voor hebben en dat we onze kinderen verder naar die school moeten sturen. Zo erg is het met ons gesteld in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Toen in de commissie enkele weken geleden een soortgelijke vraag werd gesteld, heb ik al gezegd dat het evident is dat brandveiligheid bijzonder belangrijk is. Als we zien wat de Onderwijsinspectie zoal moet nagaan, dan moeten dat toch grote deskundigen zijn op het vlak van onderwijskunde, op het vlak van pedagogie, op het vlak van management, op het vlak van volksgezondheid, op het vlak van energie, op het vlak van veiligheid en dergelijke meer.

Minister, het is belangrijk dat de Onderwijsinspectie werkt met veilige normen maar ook met haalbare en realistische normen. De kostprijs per vierkante meter voor scholenbouw is de laatste jaren enorm geëvolueerd. U hebt me dat onlangs geantwoord op een schriftelijke vraag. In 2000 was de prijs 656 euro per vierkante meter, in 2010 was dat 1234 euro per vierkante meter, en nu ligt de prijs nog een stuk hoger. De subsidiëring moet dan ook in dezelfde mate stijgen. Zo niet, wordt de situatie voor de scholen totaal onhoudbaar. Hoe denkt u dit op te lossen, minister?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik heb een verschrikkelijk déjà-vugevoel. Het is goed dat de heer De Meyer erop wijst dat we dit twee of drie weken geleden eigenlijk al besproken hebben in de commissie naar aanleiding van een vraag van mevrouw De Knop en mezelf. We herkauwen de discussie hier nog eens. Ik vraag me af wat het nut daarvan is tijdens een actuelevergenuurtje.

We kappen een bepaalde problematiek in bepaalde stukken. Dit heeft inderdaad ook te maken met het capaciteitsprobleem in het onderwijs, waarbij men wordt geconfronteerd met verouderde gebouwen en een tekort aan nieuwe gebouwen. Reeds tijdens de vorige legislatuur was toegezegd dat er tweehonderd nieuwe scholen zouden worden gebouwd. We

zijn nu begonnen met het eerste gebouw. En daar zit natuurlijk het probleem. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Het klopt inderdaad dat we dit debat al hebben gevoerd en dat de minister al eerder heeft aangegeven te zullen werken aan een lijst van criteria om op die manier prioriteiten te kunnen stellen binnen de reguliere scholenbouw en de wachtlijsten daar. Minister, we kijken daarnaar uit en hopen dat u geen weken meer nodig zult hebben om dat verder uit te werken. Ik wil u daarbij een advies geven. Ik wil u namelijk vragen om toch rekening te houden met het feit dat bepaalde leerlingen slechte leerlingen zijn in de klas. Ik heb het dan over scholen, netten en inrichtende machten die in het verleden onvoldoende geïnvesteerd hebben. Op basis van het feit dat zij onvoldoende hebben geïnvesteerd, mogen zij nu niet worden beloofd door als eerste in de rang aan bod te komen. Die criteria zijn dan ook heel belangrijk.

Minister, ik wil ook nog even inpikken op de rol van het lokale bestuur en op de verantwoordelijkheid van de burgemeester en de brandweer. Ik weet niet of u goed beseft wat u zegt. Als de brandweer voluit zou gaan en de scholen zou controleren zoals dat hoort, dan kunnen we wellicht een derde van de scholen sluiten. U moet dus voorzichtig zijn met wat u zegt. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid nemen op zijn niveau. Gelet op het tekort aan scholen, lijkt dit me niet de beste optie.

Minister Pascal Smet: Iedereen moet inderdaad zijn verantwoordelijkheid nemen. Wie verantwoordelijk is voor de inschatting, moet die inschatting ook maken.

Verder heb ik weinig toe te voegen. Verschillende sprekers hebben al gezegd dat we dit debat in de commissie hebben gevoerd. Ik verwijs dan ook naar het antwoord dat ik al heb gegeven. We zullen dit tijdens een volgende commissievergadering verder bespreken.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik weet dat dit debat al is gevoerd in de commissie want ik zit altijd in de commissie. Mijnheer Wienen, u wilt blijkbaar laten uitschijnen dat ik er niet altijd ben.

Wij zullen dit inderdaad nog bespreken, maar mijn vraag was al ingediend. Mijn vraag was specifiek gericht op de bespreking van de begrotingscontrole, meet bepaald de extra middelen die gevonden waren. Ik heb niet beslist om dat in tweeën te hakken en afzonderlijk te behandelen, maar ik vind dat niet erg want ik heb nu meer spreektijd en meer aandacht. Ik vond het toch wel de moeite waard om die vraag te stellen. (*Applaus van de heer Erik Arckens*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de stand van zaken met betrekking tot het actieplan internationale studentenmobiliteit

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, uit studies blijkt dat studenten die tijdens hun studies internationale ervaringen opdoen dit heel positief evalueren. Ze kennen hun talen. Ze hebben culturele competenties opgedaan. Ze hebben hun plan in het buitenland leren trekken. Dit staat zeer goed op hun cv.

Die competenties zijn heel belangrijk voor onze bedrijven en voor het kleine Vlaanderen met zijn grote, open economie. De Europese ministers van Onderwijs zijn het hiermee eens. In 2008, nog tijdens de vorige legislatuur, hebben ze om die reden in de Verklaring van Leuven

gesteld dat tegen 2020 20 procent van de afgestudeerden internationale ervaring zouden moeten hebben.

De minister is deze legislatuur met een mooie ambitie gestart. In het Vlaams regeerakkoord staat effectief dat we dit punt zouden aanpakken. Er zou een actieplan internationale studentenmobiliteit komen. Ik vind dit persoonlijk zeer belangrijk. Vanaf de eerste dag van deze legislatuur vraag ik de minister al hoe het hiermee staat en hoe lang het nog zal duren. Hij heeft hier steeds goed op geantwoord. Ondertussen nadert het einde van de legislatuur evenwel. Het is nog een jaar, maar we zijn dus wel al vier jaar verder.

Ik zou dan ook graag willen weten hoe het hiermee gesteld is. Het Rekenhof heeft laten weten dat we dringend over de juiste cijfers moeten kunnen beschikken. Ik heb in een publicatie van Voka gelezen dat bedrijven willen meewerken en jongeren internationale stages willen aanbieden. Eerder deze week heeft de Europese Commissie een nieuw initiatief aangekondigd om de mobiliteit van studenten en onderzoekers binnen Europa te stimuleren. De bedoeling is op die manier de concurrentiekracht van de EU te versterken. Dit is in deze economische situatie niet onbelangrijk.

Minister, hoe staat het met uw actieplan? Wat zal de inhoud van dit plan zijn?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik ben blij dat mevrouw Poleyn er is. Ze heeft de betrachting tot een actieplan te komen steeds scherp gehouden. We hebben van haar trouwens zeer gewaardeerde suggesties ontvangen.

Ik kan melden dat de Vlaamse Regering afgelopen vrijdag een actieplan heeft goedgekeurd. Iedereen weet dat in verband met het onderwijs veel overleg moet worden gepleegd. Het actieplan is nu ter advisering naar de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) gestuurd. De Vlor heeft iets meer dan een maand de tijd om een advies uit te brengen. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering het actieplan internationale studentenmobiliteit voor het einde van mei 2013 zal goedkeuren. Dat is in feite zeer goed nieuws. Het plan is er en er zal een advies over worden uitgebracht.

Het doel van het plan is niet zozeer de mobiliteit op zich. Dat is immers een middel. Het doel moet eruit bestaan de internationale en interculturele competenties van onze studenten te verhogen.

We hebben in dit verband een dubbele ambitie uitgewerkt. Het gaat ons niet om de Europese afspraak om tot 20 procent te komen; wij willen naar 33 procent. We willen ook de vertegenwoordiging van de ondervertegenwoordigde groepen tot 33 procent laten stijgen. Het gaat dan om de kansengroepen. We stellen immers vast dat die mensen minder naar het buitenland gaan. Grosso modo komt het neer op een verdubbeling van de huidige cijfers tegen 2020. Soms gaat het zelfs om iets meer. Dit lijkt ons haalbaar.

Het actieplan bevat zachte en hardere acties. Sommige acties zijn klassiek. Een belangrijke actie die er wel uit springt, betreft de betere registratie. We hebben immers vastgesteld dat er naast de Erasmusbeurzen uiteraard nog veel andere manieren zijn om die internationale en interculturele competenties op te bouwen. Niet alles wordt echter altijd geregistreerd. Soms verloopt de registratie ook zeer slecht. Het is belangrijk dit veel beter te meten.

Wat de financiering betreft, kan ik melden dat we hiervoor in een groeipad van 4,2 miljoen euro hebben voorzien. Dat geld zal de komende jaren volstaan om de ambitie tegen 2020 waar te maken.

Een andere belangrijke randvoorwaarde in het actieplan is dat we in de toekomst tot een enkele aansturing moeten komen. Op dit ogenblik is het beleid te zeer over verschillende actoren versnipperd.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik ben zeer blij dat het actieplan er eindelijk is. Het gaat blijkbaar breder dan enkel de zuivere uitwisselingen op basis van Erasmusbeurzen. Het actieplan waardeert ook andere internationale ervaringen. Ik zou echter nog een bijkomend punt naar voren willen brengen.

De minister heeft net naar de ondervertegenwoordigde groepen verwezen. Hoewel ik hier niet zeker van ben, ga ik ervan uit dat het actieplan vooral op studenten uit het hoger onderwijs betrekking heeft. Veel jongeren die tso of bso volgen, studeren echter niet verder. Sommige anderen hebben eerst de bedoeling verder te studeren. Die jongeren zouden veel zijn met een internationale stage of met buitenlandse ervaringen.

Er zijn al bepaalde initiatieven, zoals het Leonardo da Vinci-programma. Bepaalde technische scholen hebben in dit verband zeer mooie pilotprojecten opgezet. Volgens mij kan op dat vlak nog een bijkomende stimulans worden geboden. Dit zou trouwens bijzonder mooi binnen de brede vorming in het technisch onderwijs passen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik besef dat de kans om in het buitenland te studeren voor studenten een meerwaarde kan hebben, en ik benadruk daarbij 'kan'. Laten we alstublieft van dit soort dingen ook geen dogma maken. Laten we geen quota opleggen die moeten worden gehaald als het erover gaat kinderen naar het buitenland te sturen. Laten we immers eerlijk zijn: een deel van die studenten appreciëren dat vooral omdat ze dan in het buitenland zijn, quid of er een meerwaarde is van die universiteit.

Men moet dan ook eens bekijken hoe bepaalde universiteiten en rectoren redeneren over het invullen van hun eigen beleid en curriculum. Ik stel immers vast dat een rector heeft gezegd dat zijn universiteit er wat opleidingen bij moest krijgen, opdat – ik zeg maar wat – studenten uit Limburg niet naar Leuven zouden gaan om er te studeren. Dat staat toch wat haaks op het heel sterk promoten van in het buitenland studeren.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Minister, 33 procent van de studentenpopulatie is een mooi streefcijfer. U legt de lat hoog. Ik zie echter dat we nu, na 25 jaar internationale uitwisseling, slechts aan 12,5 procent van de studentenpopulatie zitten. Dat stagneert zelfs lichtjes in plaats van sterk te stijgen. Bij hogeschoolstudenten gaat het om 8,6 procent. Dan denk ik dat u een trampoline nodig zult hebben om die 33 procent in 2020 te halen. Ik wil u van harte steunen in alles wat u daarvoor onderneemt, maar als u stelt dat we dat zouden moeten halen met 170 euro extra per maand en per student, dan ben ik er niet zo zeker van dat dit op zich voldoende zal zijn. Het is inderdaad een mooi bedrag, en dit kost heel wat. Zou het niet mogelijk zijn om ook andere partners aan te trekken om massaal te kunnen investeren in die uitwisselingen? Want ...

De voorzitter: Goed, de vraag is gesteld.

Minister Smet heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Voorzitter, ik had nog een korte bijkomende vraag. Het gaat ook over het beleid dat men op poten zet.

De voorzitter: Neen, u hebt één vraag gesteld. Dat volstaat. Anders is het te veel voor de minister.

Mevrouw Ann Brusseeel: Maar sommige mensen hebben meer ...

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik zend zelf Vlaamse studenten naar het buitenland en ontvang buitenlandse studenten hier in Vlaanderen. Ik weet dat men om die internationale programma's te ontwikkelen niet als een reisbureau te werk gaat, waarbij men

wat tickets zou boeken op CheapTickets en studenten uitzendt. Die studentenuitwisseling gaat gepaard met onderhandelingen met andere instellingen. Men moet die programma's checken. Het is geen gemakkelijke zaak om dat cijfer op te trekken. Ik sluit me aan bij mevrouw Brusseel. Men haalt nog niet eens 20 procent, men zit slechts aan 12,5 procent, en hoe reageert men? Men stelt 33 procent voorop. Het is een beetje zoals Comical Ali. Ik weet niet of dat de juiste methode is.

Minister, ik zou u alleszins toch aanraden om dat aspect van die contacten tussen instellingen zorgvuldig te bekijken voor uw actieplan. Dit komt niet in één handomdraai tot stand. Ik wil u een suggestie geven. De loopbaan van professoren, van docenten wordt de jongste tijd veel strakker gereguleerd dan vroeger. Of dat een goede of een slechte zaak is, is iets anders. Men heeft het dan over 'tenure tracks'. Het zou niet slecht zijn, mochten universiteiten in de opgelegde tenure tracks ook opnemen dat die professor ook zijn verantwoordelijkheid opneemt met betrekking tot het ontwikkelen van internationale uitwisselingsprogramma's.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, uiteraard hebben we de kwaliteit als criterium opgenomen in het actieplan dat de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd. Er moet rekening worden gehouden met de 'learning outcomes'. We willen ook dat universiteiten en hogescholen daar in de toekomst bijzondere aandacht aan besteden, en de in het buitenland opgedane ervaring ook valideren. Drie maanden in Barcelona gaan fuiven en er af en toe eens een les volgen, om meteen de karikatuur aan te halen die van Erasmus werd gemaakt, dat is natuurlijk ook een levenservaring. Dat heeft inderdaad geen zin. Nogmaals, als we 33 procent vooropstellen, dan betekent dat niet dat een op drie studenten een Erasmusuitwisseling moet doen. Ik ben mijn betoog begonnen met de stelling dat het doel het opdoen van internationale, interculturele competenties is. Mobiliteit is daartoe een middel.

Dat kan via Erasmus gebeuren, dat kan door gezamenlijke opleidingen gebeuren. Ik denk dat er in de toekomst veel meer gezamenlijke opleidingen tussen universiteiten in Vlaanderen en het buitenland zullen worden georganiseerd. Dat kan ook gebeuren via internationale stages in bedrijven. We hebben daar met Voka al over gesproken. Voka is er vragende partij voor dat studenten van bij ons naar bedrijven met vestigingen in het buitenland kunnen gaan om daar ervaring op te doen. Ook de minister-president neemt dat aspect mee wanneer hij in het kader van de academische diplomatie naar het buitenland gaat. Er worden afspraken gemaakt om daar verder in te gaan. Het is dus meer dan de klassieke vorm van internationale Erasmusuitwisselingen of andere uitwisselingen. Er zal een breed kader moeten komen.

Het gaat ook over het cijfer. Mijnheer Bouckaert, ik vind dat je in het leven ambitieus moet zijn. Je moet overal ambitieus zijn, ook in de politiek. Het is niet altijd evident als je voluntaristisch bent en je zegt waar je wilt uitkomen, om dat ook te bereiken. Als je zegt dat je op 20 procent wilt uitkomen, dan blijf je wellicht steken op 15 procent. Als we zeggen dat we op 33 procent willen uitkomen, en we komen uit op 15 procent, dan hebben we al heel goed gewerkt, mijnheer Bouckaert. Dat is een levensles die ik al heb gehad in het leven. U bent ouder dan ik, dus u zult die ook wel hebben gehad. In je leven moet je voluntaristisch zijn om vooruit te gaan, en zeker in een samenleving.

De heer Boudewijn Bouckaert: In de Sovjet-Unie dachten ze ook zo.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Bouckaert, ik weet dat u ervaringsexpert van de Sovjet-Unie bent. We hebben het er in de commissie al veel over gehad. U weet dat u daar bent begonnen en misschien in uw gedachten daar ook wel eens zou kunnen eindigen. Ik heb in elk geval geen enkele affiniteit met de USSR, zoals het toen heette.

Ik denk dat ambitieus zijn de juiste manier is om vooruit te gaan. We denken dat die doelstelling haalbaar is omdat ze juist veel ruimer is dan enkel Erasmus. Mevrouw Poleyn, ik denk dat u het met mij eens bent dat we ook de instellingen zelf zullen moeten aanzetten om daar op een andere manier naar te kijken. Ook daar moet er creativiteit komen. Dit plan is ook een incentive ten aanzien van de instellingen om daaraan te werken. U weet dat ik vorige

week in een ander kader heb gezegd dat Brussel internationaal zal zijn of niet zal zijn. Wel, ik denk dat Vlaanderen ook in zijn opleidingen internationaal zal moeten zijn of niet zal zijn. Of we dat nu willen of niet: mobiliteit, internationale ervaring zal essentieel zijn om onze welvaart te behouden. Daarom komen we met een ambitieus actieplan naar voren. Uiteindelijk hebben we nog zeven jaar om dat te realiseren.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister, het is een zware bevalling geweest. Ik ben zeer blij dat het er is, maar er rest deze legislatuur nog één jaar. Ik daag u uit om aan 15 procent te geraken tegen de verkiezingen.

Minister Pascal Smet: Dat zal gemakkelijk zijn. (*Opmerkingen van mevrouw Ann Brussel*)

De voorzitter: Mevrouw Brussel, u moet maar vervolgvragen stellen in de commissie. Ik heb niet te oordelen over de inhoud van wat de minister u als antwoord geeft.

De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over vacatures voor ingenieurs

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het versterken van de vaardigheden en werkhouding van ingenieurs, laaggeschoolden en jonge werklozen

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, naar aanleiding van de dag van de ingenieur verscheen een heel interessante enquête over het feit dat in onze regio nogal wat vacatures van ingenieurs open blijven staan. Amper ongeveer een derde van de bedrijven slaagt erin om al de vacatures voor ingenieurs in te vullen. 20 procent van die vacatures geraakt zelfs helemaal niet ingevuld. Wat opvalt, is dat die bedrijven in meer dan de helft van de gevallen zeggen dat de kandidaten die ze dan toch vinden, eigenlijk niet volledig beantwoorden aan het profiel dat men heeft vooropgesteld, soms op technisch vlak maar vaak ook op het vlak van attitude, het zich inpassen in de organisatie of het zich kunnen inleven in de doelstellingen die de organisatie stelt.

Het is toch een bewijs dat er op onze arbeidsmarkt nog wel wat problemen zijn. Daarover wisselen we heel vaak van gedachten. Misschien is dat ook wel een bewijs dat er foute verwachtingspatronen zijn ten opzichte van elkaar, die niet worden geëxpliciteerd. Uit de bevraging blijkt trouwens dat die kandidaten dat zelf erkennen. De helft zegt dat ze zich niet 100 procent bekwaam voelen om de job te doen die ze vandaag doen. Het gros van de mensen wil dat remediëren en instappen in vorming, zo die al wordt aangeboden. Hier ligt een mogelijkheid voor onderwijs en arbeidsmarkt om op elkaar aan te sluiten. Intrinsiek wordt de werking van onze arbeidsmarkt, met name een beleid van permanente vorming en van het opleiden van werknemers, ondanks het feit dat we veel instrumenten hebben, in vraag gesteld.

Minister, hoe reageert u op die enquête? Wat is uw antwoord om ervoor te zorgen dat we de duizend openstaande vacatures zo snel mogelijk invullen?

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, na vier jaar doet het me plezier dat leden van de meerderheid het steeds meer met me eens zijn. Meestal ben ik het niet eens met de heer Van Malderen, maar in onze analyse zijn we het eens dat de Vlaamse Regering inzake arbeidsbeleid uitblinkt

in immobilisme. Hoeveel toespraken heb ik nu al gegeven waarbij ik op diezelfde nagel blijf kloppen en na vier jaar zie dat we nog geen meter zijn vooruitgegaan?

Een op de vijf ingenieurvacatures raakt niet ingevuld. Dat blijkt niet alleen uit onderzoek van USG; er is ook een onderzoek van Securex dat zegt dat een op de vijf min-25-jarigen zijn job verloor in 2012. In de grote steden is er zelfs een piek van de werkloosheid van een op de vier. Gent, dat we er niet van kunnen verdenken niet sociaal georiënteerd te zijn, moet vaststellen dat een op de vier jongeren tot 25 jaar geen job heeft.

In die analyse lezen we nog twee zaken. Enerzijds is er een gebrek aan sociale vaardigheden, maar met alle bestaande programma's zou het toch geen probleem mogen zijn dat aan jongeren bij te brengen. Anderzijds ontbreekt de juiste werkhouding. Daarin kan de VDAB een veel belangrijker rol spelen.

Minister, wat gaat u daar na zovele vragen, na zovele jaren, na zovele plenaire vergaderingen aan doen? Op welke manier denkt u het gebrek aan sociale vaardigheden van de doelgroep te kunnen oplossen? Zult u ook werk maken van de werkhouding? Welke middelen gaat u inzetten? Welke dingen zullen concreet resultaat opleveren?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sabbe, vorige week hebben we in de commissie ongeveer een uur gesproken over jeugdwerkloosheid. Ik heb uitgelegd wat we allemaal doen, niet wat we zullen doen, maar wat we aan het doen zijn, hoe we met werkinleving, instapstages en individuele beroepsopleidingen (IBO) werkervaring geven aan jongeren die ongekwalificeerd uitstromen, hoe de WIJ-projecten in grote steden zijn. Het is niet bla-bla-bla, zoals u zegt, het is boem-boem-boem, zoals mevrouw Vogels vroeger zei. Dat is de situatie. (*Applaus*)

In al die projecten is er zeer specifieke aandacht voor sociale vaardigheden, die de jongeren kunnen opdoen.

Voor de rest van mijn antwoord wil ik me focussen op ingenieurs. Ik ga ervan uit dat u het verslag leest, en dan zult u zien dat we daar goed over hebben gedebatteerd en dat we hebben getoond wat we allemaal aan het doen zijn.

In 2012 hebben we een uniek project gedaan inzake ingenieurs. We hebben de 1788 ingenieurs die in 2012 werkloos waren, gescreend en vergeleken met de vacatures die er waren. We hebben bekeken of er voor die mensen kansen waren in die vacatures. Per provincie hebben we dan jobdating gedaan, met de juiste vacatures. Dat heeft goede resultaten opgeleverd. We hebben ook ervaring opgedaan over wat de werklozen die niet aan een job geraken, missen.

Dat is heel divers. Soms hebben ze niet de juiste ingenieurstitel. Daarmee bedoel ik dat het niet is omdat je bio-ingenieur bent, dat je in een chemische fabriek terecht kunt, als daar andere kennis wordt gevraagd. Er waren heel wat mensen bij met een burn-out en 50-plussers die niet bijgeschoold zijn. Dat sluit aan bij wat u zegt, mijnheer Van Malderen. Ook hebben we gezien dat de sociale vaardigheden niet werden aangegeven als een reden voor niet-aanwerving. Dat is gebleken uit de praktijk van de VDAB. Als dat toch is, hebben we natuurlijk de opleidingen van de VDAB. Ook de IBO staat open voor ingenieurs.

Het gebrek aan sociale vaardigheden blijkt vaak nadat iemand is aangeworven. Mijnheer Van Malderen, dat hebt u ook gezegd. In het nieuwe sectorconvenant hebben we heel specifiek voor de sectoren waar er heel wat ingenieurs zijn, ik denk aan de bedienden in de metaal-, de voedings- en de textielsector, een open aanbod gedaan aan de ondertekenaars, met een aanbod aan opleidingen voor sociale vaardigheden.

De studie toont aan dat de maatregelen die zijn genomen en de acties die we doen, nodig waren. We zitten niet stil, we doen al heel wat.

De heer Bart Van Malderen: Dank u, minister. Mevrouw Vogels zal ongetwijfeld blij zijn dat ze nog eens is genoemd in verband met boem-boem-boem. Dat is al een tijdje geleden. *(Gelach)*

De campagne, bedoel ik. Minister, ik zou u willen oproepen om misschien een eigen campagne te starten: doen-doen-doen. Doen: inzetten op vacatures en vacatureverduidelijking. Als een organisatie heel veel belang hecht aan attitude en het vermogen zich in te passen in de organisatie, komt dat het best ook naar voren in de vacatures, om nadien geen wederzijdse frustraties op te wekken. Doen: ja, ook inzetten op permanente vorming. Het valt op dat amper een op de drie van de ingenieurs over een persoonlijk ontwikkelingsplan beschikt. Ook doen: inzetten op retentie van ouderen. De gemiddelde ingenieur is meer dan 41 jaar oud. De vaststelling is dat minder dan 20 procent van de bedrijven vandaag daarvoor een beleid voert. Er is daar dus heel wat ruimte om een campagne te voeren.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik beperk mij tot uw politieke boem-boem. Ik moet zeggen dat ik daarvan niet echt iets merk op het terrein, integendeel. Van uw politieke boem-boem is de arbeidsmarkt niet zwanger geworden. Die is nog altijd even maagdelijk in haar onperformantie. We moeten daaraan werken. Op het terrein stel ik vast dat het bij vacatures werkelijk schreien is. Er is een schrijnend contrast tussen het aantal werklozen en de reactie op advertenties, zelfs los van de competenties. Bij alle bedrijven is er daar een ongelofelijke discrepantie.

Het STEM-actieplan is nog altijd niet werkelijk gelanceerd, om te sensibiliseren voor technische beroepen. Voor de IBO had u zelf de doelstelling van 13.500. Dat heb ik hier een maand of twee geleden al gebracht. Er zijn er nog altijd maar 11.800. Dat is 12 procent te weinig. Om het niet te hebben over het werkplekieren, waar ook nog altijd heel wat meer baanbrekend werk moet worden geleverd. Vooral voor de technische beroepen is dat het ideale platform om een grotere match te hebben tussen de arbeidsmarkt en de vacatures in de bedrijven.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, we hebben het er in de commissie vorige week inderdaad uitgebreid over gehad. Op dat vlak hebt u echt een punt.

Ik hoor toch ook wel waaien dat bedrijven op dit moment vaak naar ingenieurs op zoek zijn, ook voor jobs die misschien niet echt onmiddellijk ingenieurs vragen. Misschien is er op dat vlak ook langs de kant van de werkgevers enige remediëring nodig, om eens te kijken of andere mensen die op dit moment op zoek zijn naar een job, met de nodige begeleiding kunnen worden ingeschakeld? Daarover hoor ik graag uw standpunt.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, we hebben inderdaad al heel vaak discussie gevoerd over de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt en over de jeugdwerkloosheid.

Ik denk dat we toch een tandje bij kunnen steken, vooral rond die samenwerking tussen onderwijs en arbeidsmarkt. We hebben vragen gesteld over de schoolverlatersstudie die maar niet ingevuld geraakt. De taskforce loopbaanbegeleiding, ook een samenwerking tussen verschillende departementen, blijft wat achterwege. Daarover wordt morgen trouwens een vraag gesteld aan minister Smet. De samenwerking tussen de twee ministers zal misschien wel heel amicaal verlopen, maar de samenwerking tussen de departementen en de administraties zou misschien wat ambitieuzer kunnen. Daar roep ik warm toe op.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister, deze vraag om uitleg wordt nu aan u, minister van Werk, gesteld. Er is inderdaad een probleem: vacatures raken niet ingevuld, ingenieur is een knelpuntberoep.

Maar, mijnheer Van Malderen, ik wil u er toch ook toe aanzetten uw eigen sp.a-ministers tot actie aan te manen. Het tekort aan ingenieurs is namelijk sterk verweven met het onderwijs, een bevoegdheid van minister Smet, en innovatie, een bevoegdheid van minister Lieten. Dat er een probleem is, is ontegensprekelijk. De cijfers zijn genoemd: slechts één op drie bedrijven kan de vacatures voor ingenieurs invullen. Er blijven duizenden vacatures openstaan. Nochtans merken we anderzijds uit een rapport van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) dat Vlaamse studenten in vergelijking met vele andere OESO-landen heel goed scoren op het gebied van deskundige en wetenschappelijke vaardigheden. Wanneer die studenten naar het hoger onderwijs gaan, maken ze blijkbaar echter niet de keuze voor dezelfde wetenschappelijke en technologische richtingen.

Minister, de knowhow is aanwezig. Het komt er alleen op aan die op de juiste manier te kanaliseren. Ik pleit dan ook dringend voor een overkoepelende aanpak van werk, onderwijs en wetenschap en innovatie.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, de collega's schetsen terecht een aantal problemen die nog altijd bestaan op de arbeidsmarkt.

Minister, u zegt dat we niet stilzitten en dat we al heel veel hebben gedaan. We moeten nu echter toch vaststellen dat er 5000 openstaande vacatures zijn voor ingenieur. Anderzijds zijn er ruim 220.000 werkzoekenden, waartussen zeker ook heel wat mensen die een ingenieursopleiding hebben genoten.

Recent hebt u aangekondigd in april opnieuw naar een jobdating te gaan in Portugal en in Spanje om ingenieurs te zoeken. Is het niet beter om hier te investeren in opleidingen op de werkvloer enerzijds en anderzijds te blijven investeren in een betere matching tussen de vacatures en de werkzoekenden? Dan zouden we al heel wat verder geraken. Van de mensen die we vanuit Portugal en Spanje naar hier halen, zullen we nadien misschien vaststellen dat ze uiteindelijk niet de gewenste technische en/of professionele vaardigheden hebben. Dan staan we nog nergens. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, de collega's hebben al heel wat gezegd. Dit thema komt vaak aan bod in de commissie Onderwijs, de commissie Werk en in de plenaire vergadering.

Het tekort aan ingenieurs is en blijft een bekommernis voor onze innoverende kennismaatschappij. Het eigenaardige is dat het interimkantoor Randstad een studie heeft uitgevoerd waaruit blijkt dat ingenieur wordt aangeduid als het meest aantrekkelijke beroep. Toch zijn er nog altijd te weinig ingenieurs. Daar bestaan verschillende redenen voor. Er zijn verschillende actoren in dit verhaal. Een ervan is het onderwijs. Zoals gezegd door verschillende collega's, is de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt heel belangrijk. Hoe kunnen we de studenten ertoe aanzetten daar zelf voor te kiezen? Hoe kunnen we een mismatch vermijden? Hoe kan de werkgever juist matchen welke ingenieur in aanmerking komt voor welke job?

De heer Van Malderen en anderen hebben het al gehad over de opleiding. Ik denk dat er weinig opleidingen bestaan waarbij een student afstudeert en kant-en-klaar is voor welk bedrijf dan ook. Elk bedrijf moet daarop inzetten. Er moet ook steeds een permanente vorming zijn, waarbij de competenties worden bijgeschaafd op de werkvloer.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Vermeiren, ik ben het volledig met u eens. Ik heb zelf ook in een engineering bedrijf gewerkt en heb nooit gezien dat een ingenieur meteen kon worden ingeschakeld. Elk bedrijf heeft een specificiteit die om een opleiding vraagt.

Er is ook de evolutie die altijd sneller gaat. Ik ben het er helemaal mee eens dat daarop moet worden ingezet. Ik kom daar dadelijk nog op terug wanneer het gaat over het persoonlijk ontwikkelingsplan (POP).

Mevrouw Peeters, ik ben het ook met u eens, maar het is geen of-verhaal maar een en-verhaal. Het gebeurt niet veel, maar deze keer wel. Ik zet niet enkel in op Spanje en Portugal, maar op verschillende zaken samen. Als er meer ingenieurs aan de opleiding beginnen, duurt het nog vijf jaar om ze in een bedrijf te krijgen. De bedrijven die nu ingenieurs nodig hebben, gaan daar niet op wachten. Ik zet dus ook in op de ingenieurs in Vlaanderen die vandaag werkloos zijn. Er is dus een en-verhaal: en instroom, en werklozen, en het buitenland als dat nodig is. Ik denk dat dat de juiste aanpak is.

We moeten nog beter samenwerken tussen de departementen en de agentschappen van Werk en Onderwijs, zoals ook de heer Van den Heuvel zegt. Tegen 15 april zou de schoolverlatersenquête er zijn, en dan is er opnieuw bijkomende informatie.

Mijnheer Rzoska, ik ben heel blij met uw betoog omdat ik er 100 procent van overtuigd ben dat men ook vanuit de werkgevers beter moet nadenken over welke job wie zal doen. Ik ben er zwaar van overtuigd dat wat een ingenieur in een bedrijf doet, heel vaak maar een klein stukje is van de job waar je ingenieursstudies voor moet hebben gedaan en dat er een heel pakket is wat ook door andere mensen kan worden gedaan. Dan komt het erop aan – in de filosofie die de leden van de commissie zeker kennen en die meer en meer bedrijven toepassen – om een pakket samen te stellen waarbij de werknemer goesting heeft om te doen wat hij mag doen. Je zult dan makkelijker ingenieurs kunnen aantrekken. Op basis van de competenties van een ingenieur stelt men dus een pakket samen waarin het deel ‘ingenieur’ duidelijk een belangrijker deel van de totale job kan worden.

Mijnheer Van Malderen, er is een nieuw, internationaal systeem van vacaturebegeleiding Competent. Niet alleen het diploma is belangrijk, maar ook wat mensen kennen en kunnen. Op die manier kunnen de jobs op een andere manier worden ingevuld. Competent is op 1 januari gestart en is een grote stap vooruit.

Permanente vorming in bedrijven is natuurlijk een federale bevoegdheid, maar met de sectorconvenanten proberen we toch een stap te zetten. Iedereen zou inderdaad nog meer moeten nadenken over zijn carrière: wat ken ik, wat doe ik, waar wil ik naartoe, wil ik wat ik vandaag doe over vijf jaar nog doen? Dat is de filosofie van het POP. Ik heb samen met de sociale partners in de VESOC-werkgroep (Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité) al een akkoord over opleidingscheques bereikt dat aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd. Het is de bedoeling om mensen te stimuleren om meer na te denken over zijn of haar ontwikkeling.

Mijnheer Sabbe, ik ben ervan overtuigd dat ook u weet dat wij vanuit Vlaanderen niet alleen alle problemen van de arbeidsmarkt zullen kunnen oplossen. Dat is niet de ambitie. U hebt het zelf gehad over het STEM-actieplan (Science, Technology, Engineering and Mathematics). 11.800 individuele beroepsopleidingen (IBO) is een serieuze vooruitgang. Ik zou collega Smet kunnen aanhalen die zegt dat je je ambitie hoog moet stellen en zo goed mogelijk moet invullen. Waar de IBO slecht heeft gescoord – bijvoorbeeld de curatieve IBO –, zullen we specifieke acties ondernemen. Dankzij het WIJ-plan, zoals ik het vorige week in de commissie heb voorgesteld, zullen we de IBO nog verder promoten. Ik ben blij dat ik voor de eerste keer hoor dat u een van de plannen goed vindt, namelijk het werkplekleren, dat u de ideale match vindt.

We gaan met werkplekleren naar 1275 plaatsen die we dit jaar invullen met jongeren die in september de school hebben verlaten en 4400 instapplaatsen. Dat zijn er al 5675 die we

rechtstreeks gaan plaatsen. Daarnaast is er nog IBO. Dat is allemaal opleiding op de werkvloer, die ideale match waar u het over hebt. Dat zijn we aan het doen.

De heer Bart Van Malderen: Een antwoord van realisme, maar ook van optimisme, minister. Realisme, in die zin dat de problemen niet vanzelf zullen verdwijnen. En wat je vandaag doet, zal pas over enkele jaren effectief een zichtbare invloed hebben, vandaar ook een oproep tot realisme voor elk van diegenen die bezig zijn met de arbeidsmarkt, om hun doelen en wat zij van mensen vragen, zo realistisch mogelijk in te schatten.

Maar dus ook optimisme: in deze moeilijke tijden blijven er duizend plekken voor een zeer gewaardeerde job, een job waar mensen heel veel voldoening uit halen, waarin mensen doorgroeimogelijkheden hebben. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat scholieren, en hun ouders, zich vandaag afvragen wat ze de komende jaren zullen gaan studeren, nu het schooljaar stilaan naar zijn einde loopt. Ik hoop dat ze er inspiratie uit halen om voor dat soort jobs te kiezen. Ik hoop dat het beleid dat u hebt geschetst, hen daar ook bij helpt.

De heer Ivan Sabbe: Minister, uw intenties zijn altijd goed, maar de weg naar de hel is geplaveid met goede intenties. Feit is dat er in Vlaanderen om en bij de 700.000 mensen zijn tussen de 18 en 65 jaar die zouden moeten werken, maar die een vervangingsinkomen krijgen van de RVA. Daarom zeg ik dat het transmissiebeleid van de VDAB strenger moet zijn.

Die opleiding kan zeker en vast in de bedrijven. Ik ben niet voor subsidies, maar er zijn op Vlaams niveau subsidies voor opleidingen. Dat kan dus zeker in de bedrijven gebeuren. Maar het feit is dat de trein der traagheid nog altijd als hoofdmotor werkt in deze Vlaamse Regering. Men moet werken aan wat echt nodig is, namelijk een transmissiebeleid. Wie niet wil werken, verliest dan ook zijn vervangingsinkomen. Ook die mobiliteit van meer dan 60 kilometer, die door de Federale Regering is goedgekeurd, moet nauwgezet toegepast worden.

U, als Vlaams minister verantwoordelijk voor de VDAB, moet zorgen dat dat strenger wordt. Want eigenlijk zou je in de huidige economische omgeving een stormloop moeten krijgen bij elke vacature. Maar wat krijgen we? Een handjevol mensen, en dan nog vaak andere Europeanen, die in hun eigen land niet hetzelfde sociale vangnet hebben. Dat is de kern van de zaak. Pas als we Vlaanderen het beleid aanpassen om die omgevingsfaciliteit te schrappen, dan pas zullen we een functionerende arbeidsmarkt krijgen. (*Opmerkingen van minister Philippe Muylers*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van Jobkanaal

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, Jobkanaal viert dit jaar zijn tienjarige bestaan. Het werd in 2003 opgericht als een samenwerking tussen 'Gent, stad in werking' en het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) – u bevond zich toen nog in een andere functie. In 2006 sloten dan de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO), het Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden (VKW) en Verso aan.

De bedoeling was dat de 42 consulenten die daar actief zijn, in totaal 5000 mensen zouden toeleiden naar een job. Niet zomaar mensen, want dat doet de VDAB al, maar mensen uit kansengroepen: mensen met een arbeidsgroep, allochtonen en vijftigplussers.

Die numerieke doelstelling van 5000 is nooit gehaald. Ze is een paar keer bijgesteld en is onlangs zelfs helemaal geschrapt. Vandaag meten we de performantie van Jobkanaal af aan bedrijfsbezoeken die men aflegt, aan het bereik dat men heeft in verband met bedrijven.

Op zich snap ik dat, omdat degene die zich als intermediair opstelt, natuurlijk moeilijk verantwoordelijk kan worden geacht voor het aantal vacatures, laat staan dat hij in de plaats kan treden voor wat betreft de aanwervingen. Maar als ik naar de naakte cijfers kijk – en mevrouw Peeters is mij daar bijzonder behulpzaam bij geweest middels een schriftelijke vraag – stel ik vast dat er zo'n 1800 toewijzingen naar een job zijn gebeurd. Als je daar het budget van 2,5 miljoen euro en 42 consultants tegenover zet, dan lijkt het mij dat we die uitstroom naar werk toch nog altijd in het oog moeten houden.

Jobkanaal bestaat tien jaar. Er zijn bijsturingen geweest in het kader van het afgesloten convenant. Er is nog zoiets als een actieplan. De evidente vraag is, minister, of u bereid bent om in dat actieplan heel concrete doelstellingen in te schrijven, om de efficiëntie van Jobkanaal te verhogen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil eerst iets zeggen over de toekomst van Jobkanaal. Iedereen moet goed begrijpen wat de taak is van Jobkanaal en wat niet. Jobkanaal heeft twee basistaken. Jobkanaal moet ten eerste de brug vormen, niet tussen werklozen en ondernemingen maar tussen enerzijds ondernemers en werkgevers en anderzijds de bemiddelaars, VDAB en derden, die mensen toeleiden naar een job. Ten tweede moet Jobkanaal zorgen voor sensibilisering bij de werkgeversorganisaties om vacatures die altijd klassiek via een oproep binnen het bedrijf of via de een of andere vacaturekrant of jobkrant worden geplaatst open te trekken, zodat vacatures met een groter besef kunnen worden ingevuld door de doelgroepen. Dat is wat Jobkanaal doet. Dat is dus niet: arbeidsbemiddeling.

U vraagt mij of ik bereid ben om de doelstelling aan te passen. Bij mij kunnen doelstellingen worden ingevuld en gerealiseerd door diegenen aan wie ik het vraag. Nu aan iemand vragen om ervoor te zorgen dat er genoeg jobs worden ingevuld terwijl de invulling bij de VDAB en de derden zit, vind ik geen goede doelstelling. Dat moet wel het resultaat zijn van de actie. Die actie is de sensibilisering. Vandaar dat ik de doelstelling heb gericht op het aantal bedrijfsbezoeken. Maar ik wil er wel heel duidelijk aan toevoegen dat daarbovenop een monitoring zal gebeuren om te weten wat het resultaat zal zijn van die bedrijfsbezoeken, en hoeveel mensen uit de doelgroepen daardoor in de bedrijven zullen worden geplaatst.

Het nieuwe wat betreft Jobkanaal is dat ik het zeer belangrijk vind dat het diversiteitsbeleid is ingebed in een compleet hrm-beleid met aandacht voor talenten en competenties van mensen. Daarom zal Jobkanaal die aandacht voor doelgroepen bij bedrijven inpassen in een filosofie en een hrm-beleid dat ingaat op competenties en talenten.

De heer Bart Van Malderen: Dank u voor het antwoord. Ik denk dat we het in essentie eens zijn over waar je welke verantwoordelijkheid legt. We stellen vast dat niemand de doelstellingen en de nood op zich in twijfel trekt – het volstaat om naar de cijfers over de werkzaamheidsgraad van die doelgroep te kijken: die evolueren bijzonder traag en af en toe kennen ze zelfs een terugslag. Het is gekend dat allochtonen de eerste slachtoffers van de economische crisis waren op onze arbeidsmarkt. De positie van arbeidsgehandicapten is heel penibel. Gelukkig zijn we wat vooruitgegaan op het gebied van de 50-plussers. Maar het lijkt mij wel belangrijk dat we gaan monitoren. We moeten weten wat het macro-effect is van het sensibiliseringsbeleid. Dat mag wel een macro-effect sorteren, als je in alle provincies 42 consultants aan de slag hebt. We moeten ook weten wat de efficiëntie is van een bedrijfsbezoek op bedrijfsniveau. Ik ga ervan uit dat men evengoed een meting bijhoudt van de bedrijven waar voordien geen gefundeerd hrm-beleid werd gevoerd, en van de bedrijven waar dat nadien, als gevolg van de interventie, wel het geval is.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: De problematiek in verband met Jobkanaal is gekend: de doelstelling om 5000 vacatures in te vullen, werd niet gehaald. We weten dat de

werkgeversorganisatie 8200 vacatures had aangeboden, goed voor een 12.000 jobs. We zien dat er daarvan in 2012 slechts 1800 werden ingevuld. Dat is inderdaad een mager resultaat. Er gebeuren bijstellingen, maar ik zou hier willen vragen of we niet moeten onderzoeken of er gewerkt kan worden aan een betere doorverwijzing van de werkzoekenden naar de vacatures. Als we daaraan kunnen werken, zouden we heel wat betere resultaten kunnen boeken.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, als u ziet over welke waaier van maatregelen en acties we nu hebben gepraat in die twee actuele vragen samen, dan vraag ik mij af of u niet eens kritisch moet bekijken wat we wel en wat we niet willen. Misschien moet u de middelen bundelen om ze efficiënter te kunnen inzetten.

De VDAB gaat nu voor een stuk ook op het arbeidsterrein van privéondernemingen. Ik vraag me af of we niet eens moeten herbekijken wat we werkelijk willen bereiken. De activering van de bevolking is de eerste doelstelling. We moeten bekijken wat de meest efficiënte maatregel is en daar meer op inzetten. Een aantal andere maatregelen moeten we laten vallen ten voordele van de meest efficiënte maatregel.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, Jobkanaal heeft de voorbije tien jaar bewezen dat het een waardevol project is, maar zoals elke actor op de arbeidsmarkt moet het mee evolueren met de veranderende realiteit. De VDAB zal meer vertrekken vanuit de vacatures, vanuit de vraag naar arbeid. De werkgever moet zijn HR-beleid doen evolueren in functie van de knelpunteconomie en de diversiteit op de arbeidsmarkt. De werkzoekende moet een sterkere bereidheid om te werken aan de dag leggen en een sterkere bereidheid om te leren, vooral wat betreft de taal. Ook Jobkanaal moet evolueren, en ik meen dat de evolutie die de minister heeft geschetst, de goede is.

Collega's, de kwantitatieve optie om 2500 bedrijfsbezoeken af te leggen, is en blijft wel degelijk een erg ambitieuze doelstelling. Ik wil de minister vragen om vooral oog te hebben voor de kmo's die niet de tijd en de middelen hebben om een formeel uitgebouwd personeelsbeleid uit te werken, om om te gaan met de uitdagingen van een knelpunteconomie en van de diversiteit op onze arbeidsmarkt.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Bothuyne, ik ben het met u eens en ik ben blij met de steun die u geeft. Natuurlijk heeft een kmo misschien niet hetzelfde HR-beleid of dezelfde plannen als een groot bedrijf, maar de meeste kmo's hebben wel een vorm van HR-beleid. Als dat ook gericht is op talent en competenties, dan kan daar ook oog zijn voor diversiteit, maar ik ben het er zeker mee eens dat het verschillend kan zijn voor grotere en kleinere bedrijven.

Mijnheer Sabbe, ik weet niet of u het over Jobkanaal had toen u zei dat de VDAB op het actieterrein van de bedrijven komt. Zoals al eerder gezegd, is Jobkanaal van Voka, UNIZO, Verso en VKW, het gaat dus niet over de VDAB, en ik zie niet in hoe die op het actieterrein van de bedrijven zou komen.

Ik meen dat u weet dat sinds 2009 de uitbesteding aan de privésector, aan de derden, enorm is gegroeid binnen de VDAB. Ik zie daar ook niet direct waar de VDAB op het actieterrein van de privésector zou komen. Integendeel, ik denk dat er dankzij ons beleid opportuniteiten aan de markt worden gegeven.

Mevrouw Peeters, de 8000 vacatures en de 12.000 jobs geven duidelijk aan dat Jobkanaal zijn werk voor een groot stuk heeft gedaan. Om tegemoet te komen aan wat u zegt, kunnen we ervoor zorgen dat er nog beter toegeleid wordt. Ik heb daarom binnen het domein waarop Jobkanaal moet inzetten, nog veel duidelijker de relatie met de VDAB en de derden gezet. Ik heb in het begin gezegd dat de eerste taak inhoudt om de brug te zijn tussen de ondernemers en de VDAB. Het sensibiliseren heeft men vrij goed gedaan, maar het 'brug zijn' kan nog

verbeteren. Ik zal dit ook bij de VDAB verder vorm geven zodat de bedrijven die zich open verklaren, die ervan overtuigd zijn dat de doelgroepen belangrijk zijn, nog betere vacatures krijgen, want dat is de filosofie erachter.

Mijnheer Van Malderen, ik ben het met u eens dat de sleutel van alles het monitoren is en dat om twee redenen. Er is al gezegd dat ze het niet gehaald hebben en dat klopt, maar de arbeidsmarkt is fundamenteel gewijzigd. Wat het monitoren met zich mee zal brengen, is dat we specifiek zullen monitoren op basis van bij wie ze op bezoek zijn geweest en wat daar gebeurd is. Zo kunnen we zien of er daar een ander effect is dan op de rest van de arbeidsmarkt. Dat zal een efficiëntie-inschatting met zich meebrengen die belangrijk is.

De heer Bart Van Malderen: De noden zijn evident als we naar de positie van de kansengroepen kijken en naar het debatje van een paar minuten geleden over de niet-ingevulde vacatures. Het is een evidente noodzaak om de twee beter bij elkaar te brengen. Als je daarvoor 42,5 miljoen euro per jaar krijgt en 42 mensen kunt inzetten, dan moet je dat ook kunnen waarmaken op het terrein. Ik begrijp dat we dit willen monitoren, dat is een goede en realistische stap. Het zal erop aankomen om als de doelstellingen gehaald worden, de nodige felicitaties te geven en om als ze niet gehaald worden, er de juiste conclusies uit te trekken.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nood aan extra capaciteit in het onderwijs

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de N-VA om pijnloos extra geld vrij te maken voor scholen

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het plan inzake extra middelen voor meer capaciteit in het onderwijs

ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het plan van de N-VA inzake extra middelen voor meer capaciteit in het onderwijs

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, in Antwerpen hebben momenteel 700 kindjes geen plaats op 1 september 2012. In Gent zijn er dat 150. Dat zijn er al 850 in totaal, en dan hebben we het nog niet gehad over de rest van Vlaanderen en over Brussel. Daar is de toestand ook vrij ernstig.

Op dit moment betoogt de Jeugdraad in de Kamer tegen de GAS-boetes (gemeentelijke administratieve sanctie). Ik begrijp niet dat er hier geen ouders in de tribune zitten om te protesteren tegen het capaciteitstekort in de Vlaamse scholen.

Een heleboel ouders zitten al wekenlang in de miserie. Scholen zoeken middelen en stoeltjes. Ik vind dit extra wrang omdat er vorig jaar nog geld op overschot was: 241 miljoen euro, zo maakte minister Muyters bekend. Daarna bleek dat nog heel wat facturen betaald werden in 2012, en dus was er eigenlijk nog meer geld voorhanden.

Het is extra wrang omdat dat geld blijkbaar gemakkelijk en pijnloos te vinden was, zo tussen de soep en de patatten, op het basket. Als het zo gemakkelijk kan en als er vorig jaar nog geld

op overschot was, dan vraag ik mij af waarom we die ouders die ellende niet hebben kunnen besparen, en verder ben ik heel nieuwsgierig naar die pijnloze manier van geld vinden.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Daarnet zei de heer Van Rompuy dat mijn fractie nooit positief is. Als lid van de fractie ‘positief rechts’ kan ik dat niet over mijn kant laten gaan. Ik zal beginnen met enkele positieve elementen.

Eerste positief element: de heer De Wever is doordrongen van het feit dat de capaciteitsproblematiek in het onderwijs dringend en effectief moet worden aangepakt. Ik heb zes jaar met de man in de gemeenteraad gezeten. Toen de heer Janssens nog burgemeester was, heb ik bij de heer De Wever heel weinig interesse gezien voor de capaciteitskwestie. Nu dus wel.

Wat doet de zonnekoning? Zoals het een zonnekoning betaamt, vordert hij de minister van Begroting bij hem op het basket. Hij overtuigt de minister van Begroting tussen het passing shot van Roel Moors en de slam dunk van Tim Black om te zorgen voor een inhaalbeweging inzake capaciteit. Hij overtuigt de minister, en dat is goed, want tot nu toe ging de begrotingsminister altijd op de rem staan als minister Smet met een oplossing kwam. Dat is positief element nummer twee.

Maar het is nog niet gedaan! Na de wedstrijd bij een pint, voor minister Muylers een pint en voor de heer De Wever een cola Zero, komen ze zelfs tot een plan. En niet zomaar een plan! Een plan dat budgettair pijnloos is.

Als parlamentslid blijf ik met één probleem zitten: ik weet niet wat het plan is. Ik was al bij enkele collega’s van de meerderheid te rade gegaan, maar die weten het ook niet. Dus kom ik bij u, minister-president. Als er één man in Vlaanderen is die dat plan zou moeten kennen, is dat toch wel de leider van de Vlaamse Regering, de minister-president van Vlaanderen. Mijn vraag is zeer eenvoudig: wat is het plan-Muylers-De Wever?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, als de kat van huis is, dansen de muizen. Vorige week hadden we hier al één grijze muis, muis Bourgeois. Hij zei: “Wij willen confederalisme, maar we weten nog niet precies hoe het in elkaar steekt. Dat is even wachten.” Nu was het muis Muylers die zei: “Wij willen scholenbouw, maar we mogen nog niet zeggen hoe we aan het geld geraken.” Ik begin het ongelooflijk te vinden hoe de grootste partij van dit land op zo een onnozele manier aan politiek doet.

Er zouden een aantal ‘pijnloze oplossingen’ zijn gevonden ‘op den basket’, heb ik begrepen, pijnloze oplossingen die geen enkele minister voelt. Ik heb daar wat over gebrainstormd, collega Wienen. Ik heb gedacht: oplossingen die de minister niet voelt, dat zijn mogelijk nieuwe belastingen, want daar heeft de minister uiteindelijk geen last van. Misschien komt er een nieuwe sale-and-leaseback zoals bij Aquafin, daar hebben de toekomstige generaties last van, maar de minister niet. Vlaams geld drukken, dat is ook nog een mogelijkheid. Een Antwerpse volkslening voor scholen, daar kunnen we ook eens over nadenken. Misschien kunnen we de wiet verkopen die we hebben gevonden in de tuin van De Wever. *(Gelach)*

Het moet pijnloos, zijn natuurlijk. De boetes van het havenbedrijf moeten we misschien toch maar innen en ze dan meteen doorsluizen naar de scholen. *(Applaus bij de oppositie)*

Ik probeer, ik probeer, maar wie wordt er hier voor de gek gehouden? In de eerste plaats natuurlijk u, de coalitiepartners. U sleept zich naar 2014. Het is eigenlijk nooit goed gegaan in deze regering, het is al misgelopen met Oosterweel, en dat is nooit meer goed gekomen. Maar wie houden we uiteindelijk voor de gek? Dat zijn al die ouders en al die leerlingen.

In de conceptnota voor de acute nood in de schoolcapaciteit staat al: “Bij opmaak van de begroting kon geen akkoord bekomen worden voor de invulling van de 150 miljoen euro in

de meerjarenplanning.” U wist dus precies wat de nood, was namelijk 150 miljoen euro, en er is nu 39,1 miljoen euro ingevuld. Minister-president, hoeveel geld is er vrij gekomen en hoe geraakt u er aan? (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister-president, mijn collega's pakken het nogal ludiek en komisch aan. Ik begrijp dat ergens wel, want wat we de voorbije dagen in de media hebben gezien heeft meer weg van een circus dan van een ernstig begrotingsdebat. Dat neemt niet weg dat ik toch wel wil teruggrijpen naar het debat dat we hebben gevoerd op 30 januari waar de conceptnota met 39 miljoen euro als een wit konijntje uit een hoed werd getoverd.

Ondertussen blijft de minister van Onderwijs ontkennen dat de wachtlijnen voor de scholen iets te maken hebben met het tekort aan scholen. Uiteraard kan zelfs een klein kind zien dat dit onjuist is, en dat de vakminister het licht van de zon ontkent. Ik kan daar zelf van getuigen aan de hand van een aantal schriftelijke vragen en antwoorden die ik daarop heb ontvangen en door de talrijke getuigenissen van ouders die wel degelijk bevestigen dat ze voor de school hebben postgevat omdat er in een aantal scholen in de buurt gewoon geen plek meer is.

Minister-president, de druk is dus niet van de ketel, en er is inderdaad – wat de heer Vereeck ook zegt – 150 miljoen euro nodig om de hoogste noden te kunnen lenigen. Er is heel veel tijd verloren gegaan en we weten dat dit probleem zich zeker al voordoet vanaf 2009, vanaf deze nieuwe legislatuur. Telkens was het credo: 'Er is geen geld, er is geen geld, er is geen geld.' Tenzij wat druppels op een hete plaat. Maar er is blijkbaar inderdaad dit weekend geld gevonden in Antwerpen, waarschijnlijk onder een of andere stoel op een basketbalveld.

Minister-president, u weet dat wij al een aantal voorstellen hebben geformuleerd in het verleden, en dat u daar niet bent op ingegaan en dat u die keuzes niet hebt gemaakt. Ondertussen hebben we gezien dat de N-VA het ei van Columbus heeft. Wat is dat ei van Columbus?

De voorzitter: Minister-president, wat is het ei van Columbus?

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's ik ben blij dat ik terug ben. (*Applaus*)

Het is altijd goed om thuis te komen, mijnheer Van Hauthem. Nergens is het zo goed als hier. Ik waardeer ook de humor van bepaalde collega's. Humor is altijd een krachtig wapen, maar dit is natuurlijk een zeer ernstig probleem.

Voldoende en kwaliteitsvolle scholen zijn een grote bezorgdheid. Die bezorgdheid wordt door heel de Vlaamse Regering en dus door alle ministers gedeeld. Wij moeten daar nagels met koppen slaan. Ik heb begrepen dat ook de oppositie die zorg deelt en vraagt dat deze Vlaamse Regering daar verder werk van maakt. Er is de 39,1 miljoen euro waar de heer Vereeck naar verwees en die tijdens de vorige begrotingsbespreking is uitgetrokken. We hebben toen ook gezegd dat we verder zullen monitoren hoe we de problematiek nauwkeurig in kaart kunnen brengen. We zullen dat doen tijdens de begrotingscontrole 2013.

Naast de urgente problematiek van de capaciteit is er ook de problematiek van de lange wachtlijsten om de bestaande capaciteit in een behoorlijke staat te behouden. Dat is een grote zorg, waar wij nu een antwoord op zullen geven. Dat is zo afgesproken in de schoot van de Vlaamse Regering. Een aantal zaken worden technisch voorbereid. Vanavond starten we met de politieke gesprekken daarover, zodat we kunnen komen tot een sluitende begroting 2013 die, net als de vorige, in evenwicht is.

Tot slot wil ik erop wijzen dat het onderwijsdossier niet het enige dossier is waarin we met pertinente noden zijn geconfronteerd. Ook infrastructuur en de welzijnssector kennen pertinente noden. In het kader van de begrotingscontrole zullen wij ons daar verder over buigen.

Vandaag en de volgende dagen is er politiek overleg in de schoot van de Vlaamse Regering. Elk idee dat daar wordt aangereikt, zal op zijn verdiensten worden getoetst. De resultaten van die besprekingen zullen na afloop daarvan worden bekendgemaakt. Er zal dan ook een antwoord worden geboden voor de problematiek van de scholencapaciteit, waarover dan kan worden gediscussieerd. Dat is wat ik op dit moment kan antwoorden op alle vragen die hier zijn gesteld.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, ik ben zeer tevreden met uw antwoord. Dat was bijzonder verhelderend. Het is duidelijk dat u echt van niets weet. De heer De Wever is blijkbaar de minister-president van deze Vlaamse Regering. Hij weet duidelijk wel waar er geld zal worden gevonden, maar u bent daar niet van op de hoogte.

Minister-president, ik zou graag een iets beter antwoord van u krijgen. Ik kan eigenlijk niet geloven dat u nog geen zicht hebt op waar die middelen vandaan zullen komen. Alle ouders die nu naar de televisie kijken, verwachten van u een veel beter antwoord dan het antwoord dat u nu hebt gegeven. Zij willen zo snel mogelijk weten of hun kind op 1 september 2013, over enkele maanden, een plaats zal hebben op school. (*Applaus bij de oppositie*)

De heer Wim Wiene: Het antwoord was heel duidelijk. De minister-president komt ons belangrijk nieuws meedelen. De zetel van de Vlaamse Regering is niet meer op het Martelaarsplein in Brussel maar op de Grote Markt 1 te Antwerpen. Zoveel is duidelijk. Minister-president, u weet van niets. U zegt dat u dat in de schoot van de regering zult bekijken. Philippe, je moet de minister-president eens je telefoonnummer geven. Dan kunnen jullie eens praten en dan zal de minister-president een duidelijk antwoord kunnen geven in dit parlement.

Minister-president, wat u nu doet, is een minachting van het parlement. Gedurende drie dagen berichten de kranten over het plan van De Wever-Muyters, maar niemand mag dat weten. U weet dat u vragen over dit onderwerp moet komen beantwoorden en u zegt dat het parlement daar geen zaken mee heeft en dat u dit in de schoot van de Vlaamse Regering zult bekijken. Dit is een schande voor de democratie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Lode Vereeck: Minister-president, dit is inderdaad onaanvaardbaar. Voorzitter, kunnen wij de minister die het plan heeft gelanceerd ook niet opvorderen? Misschien kan hij een toelichting geven. (*Applaus bij de oppositie*)

De minister is bereid het plan toe te lichten.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, maak uw punt. U vraagt een toelichting aan minister Muyters?

De heer Lode Vereeck: Ik vind die nieuwe Vlaamse aankondigingspolitiek echt onaanvaardbaar. Ik had verwacht hier een antwoord te krijgen op de vraag waar die 111 miljoen euro vandaan komt. Als het om minder geld had gegaan, was het sowieso ook onaanvaardbaar. Nu kennen we de cijfers in feite nog niet. Dit is echt onaanvaardbaar. Als een minister aankondigt een plan te hebben, komt hij naar het Vlaams Parlement om tekst en uitleg te geven. (*Applaus bij LDD, Open Vld, het Vlaams Belang, Groen en van mevrouw Kathleen Deckx*)

Mevrouw Irina De Knop: Ik stel vast dat de minister-president het kind van de rekening is. Ik ga er immers van uit dat hij wel degelijk een structurele oplossing wil bieden. De verontwaardiging van de leden van de N-VA-fractie zal blijven duren. Ze zijn bijzonder verontwaardigd dat wij toeteren in het Vlaams Parlement als zij toeteren in de pers.

Volgens mij zijn de uitspraken van een aantal van de vorige sprekers helemaal terecht. Minister Muyters kan niet in de pers een aantal verklaringen afleggen en nu doen alsof hij er niets mee te maken heeft.

We kunnen ons de vraag stellen wie de macht in handen heeft. De ouders hebben echter geen behoefte aan dergelijke spelletjes. Die mensen willen een oplossing. Indien de minister tijdens de begrotingsbesprekingen met een oplossing aankomt, betekent dit dat er een oplossing voor de kinderen in de rest van Vlaanderen kan worden gevonden als er een probleem in Antwerpen is en als de Führer van Antwerpen heeft gesproken. (*Rumoer*)

Dat is totaal onaanvaardbaar.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, in het verleden heeft de minister van Onderwijs de capaciteitsproblematiek accuraat opgelost. Hij heeft tijdens de vorige besprekingen aangekondigd dat tijdens de begrotingscontrole allicht nieuwe middelen zouden worden gevonden. Het lijkt me belangrijk dat nieuwe middelen worden gevonden en dat de nood wordt gelenigd. Dat moet niet enkel in Antwerpen gebeuren, maar ook in de rest van Vlaanderen. Ik betreur echter dat we hierover vandaag niet meer informatie krijgen. Misschien moet ik ook eens met minister Muylers basketballen om meer informatie te krijgen. Ik zal dat met graagte doen. (*Applaus bij Open Vld, LDD en Groen*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik heb hier in de eerste plaats horen verklaren dat we dit dossier allemaal belangrijk vinden. Er zijn, zoals de vorige spreekster heeft aangehaald, al toezeggingen gedaan. Binnen de Vlaamse Regering zal geld voor het capaciteitsprobleem worden gezocht. Dat geldt niet enkel voor Antwerpen, maar ook voor de andere gemeenten. Die toezegging is al verschillende keren gedaan.

Het lijkt me zeer logisch dat eerst binnen de Vlaamse Regering een consensus wordt gezocht. (*Rumoer. Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

Het enige wat tot nu toe in de pers is verschenen, is dat een voorstel zal worden gedaan. Het lijkt me logisch dat zowat elke minister in de Vlaamse Regering tijdens de budgetbespreking voorstellen zal doen. De Vlaamse Regering zal een afweging maken en beslissen waar het geld naartoe gaat.

Ik vind het heel vreemd dat de N-VA ongeveer twee maanden geleden het verwijt heeft gekregen het dossier te blokkeren. Nu zorgen wij voor een oplossing. (*Rumoer*)

We doen een voorstel binnen de Vlaamse Regering. (*Rumoer*)

De heer Lode Vereeck: U zorgt voor een oplossing! Welke? (*Rumoer. Opmerkingen*)

De heer Matthias Diependaele: Door een voorstel te doen binnen de Vlaamse Regering, en nu is het weer niet goed. (*Rumoer*)

De voorzitter: Moet ik de vergadering even schorsen?

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Collega's, ik merk dat sport inspirerend kan zijn. (*Gelach*)

In alle ernst, ik denk dat de werkzaamheden van de commissie van het Vlaams Parlement voor sommige dossiers belangrijk zijn. Toen ik dit bericht via de media vernam, was ik enerzijds verrast dat er nu plots middelen werden gevonden die er vorig jaar blijkbaar nog niet waren. Mijnheer Diependaele, anders was ik tevreden dat daarvoor uiteindelijk in meer middelen zou worden voorzien. CD&V formuleert hier immers al jaren die eis. Met een aantal collega's behartig ik al jaren dit dossier.

Ik wil echter heel duidelijk zijn ten overstaan van de regering. Voor ons zijn er twee criteria waaraan moet worden voldaan indien er bijkomende middelen zouden zijn. Dan gaat het over de besteding. Er zijn capaciteitsproblemen in Antwerpen, maar ook in andere steden en ook

in plattelandsgemeenten in Vlaanderen, en Antwerpen is niet de maatstaf voor het Vlaamse beleid. (*Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, het Vlaams Belang, LDD en Groen*)

Ook zeggen we het volgende aan de regering. Er zijn inderdaad de capaciteitsproblemen, maar er is ook de reguliere wachtlijst, waarbij de tweede helft van 2001 nu aan bod komt. We willen dat tegelijk ook wordt gekeken naar de meest prangende dossiers van de wachtlijst, zodat die gelijktijdig worden aangepakt. Daar heeft Vlaanderen recht op en dat zou getuigen van een evenwichtige aanpak. (*Applaus bij CD&V en Open Vld*)

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ten eerste is het normaal dat, als het gaat over budgetten, dit past in het kader van hetzij een begrotingsbespreking, hetzij een begrotingscontrole. Dat zijn de twee momenten waarop de Vlaamse Regering beslissingen kan nemen over budgetten. Ik begrijp dus helemaal niet dat men daarnet betogen heeft gehouden over democratie en andere zware woorden heeft gebruikt. Het is de Vlaamse Regering die een beslissing neemt en die beslissing hier voor het Vlaams Parlement komt verdedigen. Men kan echter geen beslissing nemen voor één apart onderdeel in het kader van de begrotingscontrole. Er zijn nog andere elementen. Er is het begrotingsevenwicht. Ik heb ook verwezen naar de welzijnszorg, naar infrastructuur en dergelijke meer. Deze Vlaamse Regering zal zich daar dus de volgende dagen over buigen en tot een evenwichtige oplossing komen. Dat heeft alles te maken met respect voor dit Vlaams Parlement en met een zorgvuldig afwegen van waar er mogelijk extra middelen kunnen worden gevonden en hoe die worden ingezet. Dit geldt onder meer ook voor het onderwijs.

Mijnheer De Meyer, het spreekt vanzelf dat we niet alleen voor Antwerpen oplossingen zoeken, maar voor heel Vlaanderen, daar waar er capaciteitsproblemen zijn, waar er problemen zijn om de bestaande capaciteit behoorlijk in stand te houden. Het is die beslissing die in de schoot van de Vlaamse Regering zal worden genomen, met respect voor het Vlaams Parlement. Voorzitter, die verwijten aan het adres van de Vlaamse Regering zijn dus volledig misplaatst en eigenlijk niet aan de orde.

Ten tweede zullen we met alle leden van de Vlaamse Regering beslissingen nemen. De minister van Onderwijs moet per definitie in dezen natuurlijk het nodige aanbrengen. Er is ook dat begrotingsevenwicht. Nogmaals, men moet het niet zo voorstellen dat het nu alleen nog maar gaat over de vraag waar we bijkomende middelen kunnen zoeken. We zullen eerst dat begrotingsevenwicht moeten realiseren, en dan bekijken waar er bijkomend geld kan en moet worden gezocht, bijvoorbeeld voor dit probleem.

Mevrouw Meuleman, u hebt een aantal woorden gebruikt – ik ga ze niet herhalen – waarvan ik denk: hoe is het in 's hemelsnaam mogelijk. De ouders die nu zitten te kijken, zullen vragen dat de Vlaamse Regering een beslissing neemt in het kader van een begrotingscontrole die overeind blijft en die hier kan worden bediscussieerd. Verwijzen naar de ouders die aan het kijken zijn, is wat mij betreft volledig ongepast en niet ter zake omdat wij de volgende dagen een beslissing zullen nemen en die ook bekendmaken.

Wanneer we een beslissing nemen, zal het een beslissing zijn die wordt gedragen door heel de Vlaamse Regering. Van waar de voorstellen en ideeën komen, is in dezen niet relevant. De relevantie is dat heel de Vlaamse Regering dit punt ter harte neemt en een beslissing zal nemen.

Ik begrijp dat er enige animo is in dit Vlaams Parlement, wat ik alleen maar kan toejuichen omdat het heel belangrijk is dat we in dit dossier een beslissing vinden.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, u stelde voor om te schorsen. Ik stel voor dat u inderdaad doet. Dan kan de heer Diependaele eventueel mogelijke pistes overmaken aan de minister-president. Heel het parlement, alle leden, ook van de meerderheidspartijen, waren aan het roepen om alstublieft de oplossing mee te delen. Wat is uw oplossing? Zeg ons wat uw oplossing is. Geef ons uw oplossing. De heer Diependaele maakt dat over aan u, en dan

kunnen we daar straks ten gronde over discussiëren. Voorzitter, het was een goede suggestie om te schorsen. Ik stel voor dat u dat doet.

De voorzitter: De reden dat ik wilde schorsen, was dat het hier een geweldige janboel was.

De heer Wim Wienen: Ik wil niet verantwoordelijk zijn voor enige janboel in dit halfroond. In alle sereniteit merk ik op dat de minister-president wel een heel eigenaardige interpretatie heeft van hoe een constitutie werkt. Een constitutie bestaat uit onder meer een wetgevende macht, dat zijn wij allen, en een uitvoerende macht. U bent de uitvoerende macht. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Alstublieft. Als die wetgevende macht als taak heeft deze regering te controleren, is het toch ons recht om aan u hier vragen te stellen en antwoorden te krijgen. Maar u geeft die antwoorden niet.

En er is meer, want het gaat niet enkel over een plan. Neen, de collega van de N-VA sprak heel duidelijk over een oplossing. Er is een oplossing, zei Matthias Diependaele van de N-VA. Dan had ik graag die oplossing vernomen.

Het ergert zo uw meerderheidspartijen dat zelfs de steeds zeer minzame, rustige Koen Van den Heuvel, fractieleider van CD&V, enigszins ‘opgesmeten’ wordt wanneer de fractieleider van de N-VA het woord neemt. Ik stel vast dat u een groot probleem hebt wat betreft de samenhang in uw regering. Uw coalitiepartner spuwt u in het gezicht en u denkt dat het regent. Ik had van u meer verwacht. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Lode Vereeck: Ook ik sluit me hierbij aan. We hebben het over de spelregels van de democratie. We horen hier net dat er een oplossing is. De fractieleider van de N-VA zegt: er is een oplossing. De minister van Begroting zegt: er is een oplossing. Zijn kabinet communiceert: er is een oplossing. De burgemeester van Antwerpen communiceert: er is een oplossing. Dan denk ik inderdaad dat wij die oplossing hier en nu moeten bespreken. *(Opmerkingen van mevrouw Elisabeth Meuleman)*

Daarenboven – dat fascineert mij dan persoonlijk – is het een pijnloze oplossing. Dat vind ik vanuit het standpunt van openbare financiën in 2013 ronduit fascinerend. Het is nog eventjes wachten op de wonderlijke schoolvermenigvuldiging. Maar voor mij is dit niet pijnloos, politiek gezien wordt dit zeer pijnlijk omdat het heel duidelijk is dat uw coalitiepartner geen respect heeft voor de besluitvorming binnen uw regering en ook geen respect voor dit parlement. *(Applaus bij LDD, het Vlaams Belang en Groen)*

Mevrouw Irina De Knop: Ik ga de vraag niet herhalen. We willen uiteraard heel graag weten van waar dat geld komt en wat voor geld dat is. Minister-president, ik ben ontroerd, en ik meen dat oprecht, dat u respect hebt voor het parlement en dat u eerst met een oplossing naar hier wilt komen. Ik denk dat dat inderdaad zo zou moeten zijn, maar uw coalitiepartner, met name de N-VA, heeft de spelregels gewijzigd. Dan kan dat niet meer werken zoals voorheen en zoals u voorstelt. Ik stel trouwens vast dat die regels veranderd zijn want men voert de discussie eerst buiten en dan binnen. We kunnen het trouwens zien: de stoel van de heer De Wever is leeg. Als hij iets te zeggen heeft, dan zou hij dat hier in het parlement kunnen doen. *(Applaus bij Open Vld en LDD)*

En dan zegt u: “We moeten een beslissing nemen voor al de ouders die moeten wachten, die geen plaats vinden.”

Ja, minister-president, maar dat is dan wel veel te laat, want die ouders hebben nu al staan wachten voor de schoolpoorten waar geen plaats meer was. Maar goed, beter laat dan nooit. Ik gun u het voordeel van de twijfel en ik hoop dat u de oplossing vindt.

Ik zal even de gemeenten opsommen waar er een probleem is – andere dan Antwerpen – zodat u dat bij de besluitvorming toch niet zou vergeten. Het gaat om Asse, Brussel, Vilvoorde, Mechelen, Wambeek, Dilbeek, Halle, Leuven, Steenokkerzeel, Brugge, Torhout,

Geel, Berchem, Wilrijk, Tongeren, Hasselt en ga zo maar door. Ik hoop dat u dat niet vergeet, minister-president, bij de beslissing die u naar het parlement brengt. (*Applaus bij Open Vld, Groen en LDD*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Elisabeth Meuleman bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ik vraag de schorsing. We willen allemaal echt de oplossing kennen. Ik stel voor dat de regering overlegt en dat die oplossing, die blijkbaar gekend is en waarvan alle leden van dit parlement, inclusief meerderheidspartijen, vragen dat ze die vandaag mogen kennen, wordt meegedeeld.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman, ik zal de vergadering vijf minuten schorsen. Ik zal een onderhoud hebben met de minister-president en met minister Muylers en zal horen of ze mij enige mededeling te doen hebben. Dan zullen we de vergadering hervatten.

Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.55 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.05 uur.*

Dames en heren, ik heb een onderhoud gehad met de minister-president en de minister van Financiën en Begroting. Deze avond begint om 19.30 uur de budgetcontrole 2013. Alle voorstellen die door alle respectievelijke ministers ingediend zullen zijn, worden daar besproken. Er wordt over onderhandeld en er wordt een beslissing over genomen. Na het paasreces krijgt u een verdere toelichting en bespreking in het Vlaams Parlement. Dat is de mededeling, niet meer en niet minder.

De heer van Rouveroij heeft het woord. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Mevrouw Vogels, als u het woord vraagt, krijgt u het. U moet niet roepen op mij. Ik ben hier maar boodschapper, niet meer, niet minder. Was het niet op mij? Was u op minister-president Peeters aan het roepen of zo?

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, u kunt begrijpen dat de verenigde oppositie zich even wil beraden over dit antwoord. Is het nu een antwoord of is het er geen? Dat is bijna een retorische vraag, want ik denk dat er geen antwoord is gekomen. Desalniettemin wensen wij daarover even van gedachten te wisselen.

De voorzitter: Wat bedoelt u dan? Vraagt u een schorsing?

De heer Sas van Rouveroij: Inderdaad, een korte schorsing.

De voorzitter: Wat ik heb gezegd, is het antwoord dat de minister-president heeft gegeven.

De heer Sas van Rouveroij: Wij hadden gehoopt op een antwoord ten gronde. We hadden gehoopt dat er een antwoord zou komen van de minister-president of van minister Muylers.

De voorzitter: Mijnheer van Rouveroij, het spijt me, maar de regering geeft geen antwoord ten gronde. Vanavond om 19.30 uur, nogmaals, begint de budgetcontrole 2013. Dan zullen alle voorstellen worden besproken. Dat gaat altijd zo.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik steun het voorstel van de heer van Rouveroj. Het gaat niet over de begrotingscontrole als geheel, het gaat over een specifiek plan dat is uitgedokterd op het kabinet van de minister van Begroting om iets te doen aan de acute scholennood. Hij heeft daarover gecommuniceerd. Ik denk dat het nu zijn plicht is om hierover tekst en uitleg te geven in dit parlement. Wij gaan niet wachten tot na de begrotingscontrole, we gaan dat nu doen.

Daarenboven, voorzitter, was het duidelijk dat de minister van Begroting bereid was om zijn plan toe te lichten. Ik wil hem dan ook uitnodigen om dat te doen. Ik steun het voorstel van de heer van Rouveroj om heel even te schorsen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil me daarbij aansluiten. Ik vind het niet meer dan normaal – in de laatste week voor het reces, ook wanneer vanavond de begrotingscontrole begint – dat, wanneer men pistes lanceert over belangrijke aangelegenheden, de minister van Begroting inderdaad tekst en uitleg komt geven. Hij heeft nog altijd de kans. U hebt het antwoord van de minister-president gehoord. Ik vraag dus ook, in navolging van de rest van de oppositie, een schorsing van vijf minuten om ons te kunnen beraden over hoe het vandaag, in deze zitting, nog verder moet gaan. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ik sluit me aan bij mijn collega's. Ik wil het antwoord van de regering niet binnen vier weken. Ik wil nu het antwoord van minister Muylers op onze vragen. (*Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld, LDD en Groen*)

De voorzitter: Vraagt u ook een schorsing, mevrouw Meuleman?

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ja.

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering gedurende vijf minuten.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.09 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.18 uur.*

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Collega's, het feit dat wij hier als verenigde oppositie geen antwoord krijgen op een terechte en legitieme vraag, is geen goede dag voor de werking van deze Vlaamse democratie.

Dat de minister van Begroting weigert om het parlement tekst en uitleg te geven, kan niet door de beugel. Daarop neemt de minister-president die minister van Begroting in bescherming, door het antwoord te verschuiven. Dat siert hem. Maar dan durft de fractieleider van de N-VA als stank voor dank hier in dit plenum beweren dat ze de oplossing hebben. Mijnheer Diependaele, minister Muylers: u pleit voor de kracht van de verandering, kom nu op voor de kracht van uw overtuiging en leg ons alstublieft uit, in maart 2013, hoe u met pijnloze oplossingen dat acute schoolprobleem kunt oplossen.

Collega's van CD&V en sp.a, ik vraag me af hoe lang jullie nog met jullie zullen laten sollen? Hoeveel aanvallen op het regeerakkoord, hoeveel 'deloyaliteit' zullen jullie nog aanvaarden? Voorzitter, collega's, als protest tegen deze ondemocratische gang van zaken, zullen wij, de verenigde oppositie, dit halfroond dan ook verlaten. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, wie a zegt, moet b zeggen – zeker in Antwerpen. Maar wat blijkt? Dat dit andermaal niet gebeurt. Spijtig genoeg is dit niet het eerste incident, maar het zoveelste op rij.

Deze keer staan we aan dezelfde kant: het parlement en de minister-president. Het parlement wordt namelijk niet voorgelicht zoals het hoort. Onze prerogatieven worden miskend. Dit is niet enkel het aanvoelen van de oppositie, maar ook voor een groot stuk van de meerderheid of toch minstens van CD&V en sp.a.

Maar ook u, minister-president, wordt miskend. Dat valt niet te ontkennen. Dat de minister van Financiën even overleg pleegt met zijn partijvoorzitter om af te toetsen of de voorstellen haalbaar zijn en politiek worden gedragen door de betrokken partij, dat begrijpen we. Maar het is natuurlijk absoluut niet evident dat zelfs de minister-president vervolgens niet onmiddellijk op de hoogte wordt gebracht van die voorstellen. Ik hoef u echter niet te verdedigen, u bent mans genoeg om dat zelf te doen.

Vorige week was u er niet, minister Lieten heeft toen de vlag recht gehouden. Toen zei ik dat u als goed christen de ene wang al hebt aangeboden. In het boek Lucas zegt Jezus tegen zijn volgelingen: hier is mijn ene wang. Het is amper enkele dagen later en u krijgt al een oplawaai op de andere wang.

Collega's, voorzitter, wij sluiten ons dus aan bij de redenering van de heer Vereeck en ook wij zullen het parlement verlaten. (*Applaus bij Open Vld*)

– *De oppositie verlaat het halfrond.*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de groeiende wapenuitvoer naar het Midden-Oosten, naar aanleiding van het rapport 'Wapenexport naar de Arabische wereld' van het Vlaams Vredesinstituut

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister-president, collega's, gisteren stelde het Vlaams Vredesinstituut zijn rapport over de wapenexport naar de Arabische wereld voor. Dat viel al dan niet toevallig samen met de themazitting die de commissie Buitenlandse Aangelegenheden had georganiseerd rond de Arabische revoluties. Uit het rapport blijkt dat er sinds de Arabische Lente nauwelijks minder uitvoer van wapentuig naar de regio is geweest. Ook Vlaanderen heeft niet beduidend minder uitgevoerd. Opvallend was dat diverse sprekers op de themazitting gisteren hebben gewezen op de twee maten en gewichten die vaak worden gehanteerd. Professor Zemni beweerde dat gisteren, meer bepaald met betrekking tot Saoedi-Arabië. Vanmorgen omschreef ook Brigitte Hermans van Pax Christi Saoedi-Arabië niet minder als 'de olifant onder het tapijt in de regio'.

Dat noopt tot enige voorzichtigheid, en dat is ook de kern van mijn vraag. Minister-president, we weten allemaal dat de situatie in de regio explosief is en blijft. We weten evengoed dat Saoedi-Arabië 'de olifant onder het tapijt is', dat met andere woorden, het gevaar voor afwending en wederuitvoer niet klein is. Uit diverse bronnen weten we dat vanuit Saoedi-Arabië wagentuig wordt geleverd aan Syrië. Minister-president, is het niet beter om vanuit het voorzichtigheidsprincipe – en ik vraag het u formeel – de wapenuitvoer naar Saoedi-Arabië 'on hold' te zetten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, deze vraag is eigenlijk ook al behandeld op 5 maart in de commissie. Nieuw feit is natuurlijk het rapport. Ik wil toch nog even onderstrepen dat wij door het nieuw decreet inzake wapenhandel met deze per definitie zeer delicate problematiek zeer zorgvuldig omgaan, dat de diensten dit voor de Arabische regio zelfs zeer restrictief toepassen. U weet dat de onholdmaatregel ook geldt voor een aantal landen – Egypte, Bahrein en Jemen – en dat er een wapenembargo is voor Syrië, Libanon, Libië en Iran.

In de commissie hebben we ook over Saoedi-Arabië gesproken. U hebt zelf de vraag gesteld. Naar aanleiding daarvan heb ik nog even nagekeken hoe het daarmee is. Sinds het begin van deze legislatuur zijn er zes vergunningen toegekend aan Saoedi-Arabië. Eén was voor luchthavenverlichting. De andere vijf zijn dossiers van 2009 en 2010. Dat is informatie die ik heb gekregen van mijn administratie. Als die onvolledig zou zijn, wil ik dat graag horen. Ik wil aantonen dat de zorgvuldige aanpak ook hier wordt gehanteerd. In 2009 en 2010 ging het over wielassen en stangen voor voertuigen van het Saoedische leger, waarvoor er ook toestemming was gegeven in het Europese standpunt ter zake.

We hebben het toen ook over de mensenrechten gehad, een problematiek die wij ook ter harte nemen. U weet dat wij daaromtrent een beleidsdocument hebben, 'Mensenrechten en het Vlaams internationaal beleid'.

Mijnheer Roegiers, ik deel uw bezorgdheid over de Arabische regio. Wij hebben een aantal landen 'on hold' gezet. Dat wordt heel zorgvuldig voorbereid, met de administratie, die alle informatie verzamelt. Wat Saoedi-Arabië betreft, is mijn informatie dat er sinds het begin van deze legislatuur zes vergunningen zijn, waar ik wat duiding bij heb gegeven. Dat toont mijns inziens aan hoe restrictief en zorgvuldig wij met het een en ander omspringen.

Als de informatie, die elke dag door de administratie wordt bijgehouden, in die richting zou gaan dat we nog verdere stappen moeten zetten, ervan uitgaande dat er ook vergunningen zouden worden aangevraagd die op een positieve manier zouden worden behandeld, quod non, dan wil ik daar zeker verder over discussiëren en bekijken welke bijkomende maatregelen er moeten worden genomen.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, uw informatie is niet volledig, en dat weet u. Er zijn zes exportvergunningen rechtstreeks toegekend, er zijn er een aantal die via Turkije of Kroatië naar Saoedi-Arabië zijn gegaan. Dat weet u. Het is jammer dat u ook dat niet vermeldt in uw uiteenzetting.

U hebt op 5 maart inderdaad gezegd dat u de situatie zou bekijken. U zou verder informatie vergaren. Ik stel vast dat er niet veel stappen vooruit zijn gezet.

Er is het nieuwe feit van het Vlaams Vredesinstituut dat dat rapport heeft gepubliceerd, plus de eminente sprekers die ons allemaal wijzen op het gevaar voor wederuitvoer en afwending. Dat gevaar is aanwezig, we weten het allemaal. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat uw administratie de ogen daarvoor sluit. Ik vraag u heel formeel, vanuit dat voorzichtigheidsprincipe, om Saoedi-Arabië op dit ogenblik 'on hold' te zetten. We zullen het dan wel verder evalueren.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Wij kunnen ons met de N-VA vinden in het pleidooi dat de minister-president nu komt te houden voor een strikte toepassing van het nieuwe Wapenhandeldecreet, dat op zich al vrij stringent is.

Mijnheer Roegiers, tijdens de hoorzitting over de Arabische lente hebben een aantal sprekers er toch ook op gewezen dat het al een meerwaarde is en dat de toepassing van het nieuwe Wapenhandeldecreet al veel opties uitsluit. (*Opmerkingen van de heer Jan Roegiers*)

Minister-president Kris Peeters: Als zich nieuwe feiten en elementen voordoen, zullen we het rapport zeer zorgvuldig bekijken, evenals wat daar is gezegd. De heer Roegiers volgt dat van zeer nabij op. Dat siert hem, want het is een zeer delicate en belangrijke problematiek. Als we die bijkomende informatie verwerkt hebben, zullen we stappen zetten.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik heb u op 5 maart daarover ondervraagd, ik ondervraag u nu opnieuw. Ik vermoed dat de voorzitter van mijn commissie niet elke maand zal toelaten dat ik diezelfde vraag stel. Ik denk dat er nieuwe elementen zijn, dat er duidelijke aanwijzingen zijn voor gevaar op wederuitvoer of afwending.

Ik begrijp uw standpunt op dit ogenblik eigenlijk niet. Ik vind, vanuit het voorzichtigheidsprincipe, dat we dat beter zouden doen in plaats van nog maar eens gegevens te verzamelen. We hebben die gegevens al. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het advies van de Raad van State betreffende het beleid van federaal minister Didier Reynders inzake economische diplomatie

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, mijn vraag gaat – alweer, zou ik bijna zeggen – over het netwerk van raadgevers in de economische diplomatie dat Didier Reynders heeft opgericht. Ik heb begrepen dat u het antwoord op alle mogelijke vragen ondertussen al aan Villa Politica hebt gegeven, maar ik heb die uitzending nog niet kunnen bekijken, dus ik neem aan dat u zo goed wilt zijn om uw antwoorden hier te herhalen.

Ik wil minister Reynders vanop dit spreekgestoelte feliciteren met zijn hoge Franse onderscheiding. Het Légion d'Honneur van de Franse Republiek krijgt men niet zomaar. Die onderscheiding wordt niet lichtzinnig toegekend. Daarvoor moet men voor de Franse Republiek echt grote verdiensten hebben geleverd. Mijnheer Reynders is blijkbaar in dat geval.

Minister-president, het netwerk dat minister Reynders wil oprichten, is flagrant een overtreding van de bevoegdheidsverdeling. Dat is niet alleen het standpunt van Vlaanderen, het was – en is, mag ik hopen – ook het standpunt van het Waalse Gewest en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Een gemeenschappelijke brief heeft weinig effect gesorteerd. Wij hebben u daarover opnieuw ondervraagd. Toen hebt u gezegd dat u juridisch advies zou inwinnen en dat u overeenkomstig zou handelen zodra u dat advies zou hebben.

Ondertussen beginnen er in die frontvorming van gewesten blijkbaar toch wel wat scheuren te komen. De nieuwe minister van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zegt: “Hola, even wachten, misschien hoeft het allemaal niet zo'n vaart te lopen, misschien kunnen we een compromis sluiten, misschien is het al voldoende als minister Reynders in de toekomst met ons overleg pleegt alvorens hij nieuwe raadgevers aanduidt.”

Minister-president, waar staan we nu? Wachten we op het standpunt van de andere gewesten? Of gaan we, zoals u in februari hebt beloofd, naar de Raad van State?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik kan vrij kort zijn. Het ontwerp van verzoekschrift tot vernietiging van het koninklijk besluit bij de Raad van State is klaar. Ik wil het indienen binnen de termijn, die begin april afloopt. Er is nog overleg met de andere

regio's maar, mijnheer Van Overmeire, ik heb samen met u kunnen vaststellen dat de nieuwe minister van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een wat ander standpunt inneemt dan de heer Cerexhe. Ik ga ervan uit dat dit overleg zeer zinvol is, maar dat het verzoekschrift tot vernietiging bij de Raad van State de steun heeft van de meerderheid, en misschien meer dan de meerderheid.

Als wij worden ondervraagd door Villa Politica proberen wij te antwoorden, maar ik wil hier meer tekst en uitleg geven.

Bij de voorbereiding van het koninklijk besluit is een advies gevraagd bij de Raad van State. De Raad van State heeft zich niet uitgesproken over de bevoegdheidsverdeling. Het is trouwens de Franstalige kamer die zich daarover heeft gebogen.

Wij zullen in dat verzoekschrift een aantal argumenten formuleren. Ik overloop ze even. Het eerste element is de schending van artikel 6, paragraaf 1, van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen. Dat is bevoegdheidsoverschrijding. Het tweede element is het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de gewesten. Ten derde zijn er het evenredigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de beginselen van de federale loyaliteit. Ten vierde: het artikel 167 van de Grondwet, dat ook betrekking heeft op bevoegdheidsoverschrijding. Ten vijfde: artikel 107 van de Grondwet. Dit zijn de vijf argumenten die wij zullen ontwikkelen.

In tegenstelling tot bepaalde krantenberichten waarin werd verwezen naar Didier Reynders die zegt dat de Raad van State hem gelijk zal geven, gaan wij ervan uit dat de Raad van State een onafhankelijk rechtscollege is dat, wat ons betreft, hoog staat aangeschreven. De vijf argumenten die ik heb ontwikkeld, zijn stevig beargumenteerd. Wij gaan zonder meer door met dit verzoekschrift, tenzij er zich natuurlijk een belangrijk nieuw feit zou voordoen, bijvoorbeeld het intrekken van het koninklijk besluit. Ik heb daar op dit ogenblik geen weet van.

Mijnheer Van Overmeire, dit is de lijn die ik zal volgen.

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, dank u voor uw antwoord. Klopt het, minister-president, dat er vandaag op kabinetsniveau overleg zou plaatsvinden?

Minister-president Kris Peeters: Dat is juist.

De heer Karim Van Overmeire: Wat is de finaliteit van dat overleg? Vlaanderen heeft al beslist dat we sowieso naar de Raad van State gaan. Denkt u alsnog de drie gewesten op dezelfde lijn te krijgen? Wordt er dan een gemeenschappelijk verzoekschrift ingediend? Wat is de finaliteit van het overleg?

Minister-president Kris Peeters: Wij zijn altijd voor overleg. Zowel Jean-Claude Marcourt als Benoît Cerexhe zeiden resoluut naar de Raad van State te zullen gaan.

Ik begrijp dat sommigen, door het feit dat ze vervangen zijn, daar nu een beetje genuanceerd naar kijken, maar het overleg gaat in eerste instantie over de vragen: "Gaan jullie samen met ons naar de Raad van State? En als dat niet zo is, welke elementen in dit dossier zijn voor jullie dan nog te bespreken, al dan niet met Didier Reynders?".

Tenzij er een nieuw belangrijk feit zou zijn waardoor ook ik meen dat het verzoekschrift geen grond heeft of niet aangewezen is, zal ik, ook al beslissen de twee andere regio's om de stap niet te zetten, het verzoekschrift toch bij de Raad van State indienen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik heb daar niets aan toe te voegen, voorzitter.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de toekomst van de Vlaanderen Vakantiecheques

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister, het is bijna vakantietijd, maar ik heb toch nog een vraag over een toeristisch product dat de voorbije jaren goed ingeburgerd is geraakt, namelijk de Vlaanderen Vakantiecheque. De bedrijven die daarmee diensten aanbieden, die ermee kunnen worden betaald, hebben vernomen via de declarerende instantie waar ze de cheques moeten inleveren, dat er in 2013 geen nieuwe cheques zullen worden uitgeschreven, dat de cheques die in het verleden werden uitgegeven en gekocht nog het hele jaar kunnen worden besteed, maar dat het systeem zal stoppen.

Ik ben gecontacteerd door een aantal logiesverstreckende bedrijven omdat ze heel verbaasd zijn dat dit nu plots gebeurt. Ze zeggen dat ze vorig jaar nog hebben geïnvesteerd in advertenties die verschijnen in een brochure en via de website. Ze kregen een contract voorgelegd en toen werd gezegd dat het systeem ook in 2013 zou gelden, maar daar werd nooit bij gezegd dat er geen nieuwe cheques meer zouden worden uitgegeven en dat het dus eigenlijk een uitdovend systeem zou worden. Er zijn er die spreken van woordbreuk, ze zeggen dat ze een contract hebben getekend, dat ze geadverteerd hebben en dat nu wordt gezegd dat het systeem zal stoppen. Het is jammer dat in deze tijden waarin ook de binnenlandse toeristische markt moet knokken om haar plaats te bewaren, dit belangrijke instrument nu zal uitdoven.

Minister, zijn er andere instrumenten in de maak om het gat te vullen dat nu ontstaat? Het is merkwaardig dat men niet op voorhand werd verwittigd, maar zijn er instrumenten op komst die een goed alternatief kunnen bieden?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Kennes, eigenlijk stelt u de vraag aan de verkeerde persoon. U weet als lid van de commissie dat in het kader van de interne staatshervorming is overeengekomen dat er een nieuwe taakverdeling is. Het is zo dat de binnenlandse toeristische markt een taak wordt van de provinciale toeristische organisaties en dat het buitenland een taak is van Toerisme Vlaanderen. Dat is ook geïmplementeerd. De afspraak is dat vanaf 2013 de provinciale toeristische organisaties speciaal daarvoor een nieuwe vzw opgericht hebben 'Logeren in Vlaanderen' en dat zij instaan voor het product Vlaanderen Vakantieland, voor het drukken van de brochure, voor het werven van de advertenties en voor de cadeaubons.

De heel mooie nieuw brochure 'Logeren in Vlaanderen Vakantieland' is klaar. Er zijn ongeveer 600 adressen in opgenomen. Die mensen hebben betaald voor hun advertentie. Ik heb begrepen dat de vzw van de provinciale toeristische organisaties ook een aanbesteding heeft uitgeschreven voor de cadeaubon, maar dat daar niemand op ingeschreven heeft en dat ze aan het werken zijn aan een alternatief. Ze hebben dat gedaan in 2012, maar ze zijn er dus niet mee rond, want niemand heeft ingeschreven. Ze werken hard aan een alternatief, hebben ze mij laten weten. Ze betreuren de situatie, maar het is hun bedoeling om de cadeaubon, de vakantiecheque die de voorbije periode bestond via een concessie die Toerisme Vlaanderen verleende, voort te zetten. Ze zeggen dat ze alles in het werk zetten om dat te regelen, maar het is dus een zaak van de provinciale toeristische organisaties.

De heer Ward Kennes: Ik denk dat dat voor de toekomst wel zo zal zijn, maar op het moment dat die mensen hun contract hebben getekend, is er blijkbaar niet over gecommuniceerd.

U kunt zeggen dat iedereen de interne staatshervorming moet kennen en moet weten dat er een nieuwe taakverdeling zal komen en zo meer. Dat is misschien een theoretisch antwoord, maar degenen die mij contacteerden, vertellen dat aan hen niet werd gezegd dat het systeem zou stoppen. Ze voelen zich op de ene of de andere manier onheus behandeld.

Ik ben blij dat er gezocht wordt naar een alternatief via de provinciale toeristische federaties, maar dan zal het natuurlijk nodig zijn om een aanbod te creëren, maar niet per provincie, want dat is te kleinschalig. Het moet minstens samen en op maat van Vlaanderen gebeuren, want dat is erg belangrijk.

Het zou ook niet mogen dat de private ondernemers, de hoteliers, op de ene of de andere manier, door onduidelijke communicatie, het slachtoffer worden van de interne staatshervorming die haar eigen regels heeft en haar eigen finaliteit.

Maar dat is niet direct de grote bekommernis van de private ondernemers. Zij moeten een goed antwoord en degelijke informatie krijgen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik begrijp de bekommernis van de heer Kennes. Dat is een van de gevolgen van de interne staatshervorming.

Ook in mijn stad, Dendermonde, zijn gastenverblijven en -kamers als paddenstoelen uit de grond gerezen. Dat is een teken dat er ter zake een goed beleid wordt gevoerd.

Wie de sites van gemeenten of steden raadpleegt, zal de juiste informatie vinden. Het is inderdaad aan de provinciale organisaties. Ik heb vernomen dat er een alternatief in de maak is, zelfs een online alternatief. Ik heb er goede hoop op dat het spoedig in orde komt.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Kennes, het is niet zo dat die mensen een contract getekend hebben met Toerisme Vlaanderen. Tot en met 2012 heeft Toerisme Vlaanderen dit verzorgd. De vakantiecheques die in 2012 uitgeschreven zijn, kunnen nog worden gebruikt.

Vanaf 1 januari 2012 zijn de provinciale toeristische organisaties bevoegd voor het binnenland. Er was een overgangsjaar. Ze hebben een vzw opgericht. Het boek is niet uitgegeven door Toerisme Vlaanderen, maar – voor het eerst – door Logeren in Vlaanderen vzw.

Alle logieshouders hebben een contract getekend met die vzw. Het is een overkoepelende vzw, niet per provincie. Voor 2013 is er geen contract tussen Toerisme Vlaanderen en de logieshouders, ze hebben wel een contract met de nieuwe vzw.

Bij de nieuwe vzw is de aanbesteding mislukt. Ze hebben een aanbesteding gedaan voor het in concessie geven van de cheques zoals Toerisme Vlaanderen dat deed; daar heeft niemand op ingeschreven. Ze signaleren mij – ik ben slechts tussenpersoon – dat ze met man en macht werken aan een oplossing.

U hebt gelijk, de vakantieperiode komt eraan. Ik hoop dat ze een oplossing vinden. Ik betreur de situatie. Er is geen sprake van een fout bij Toerisme Vlaanderen, laat staan een woordbreuk. Er is iets fout gelopen bij de aanbesteding doordat niemand ingeschreven heeft. Ze hebben ondertussen wel het boek klaar.

De heer Ward Kennes: Daarmee is een misverstand over de verantwoordelijkheid opgelost. Dat neemt niet weg dat voor veel zelfstandigen die bezig zijn met hun bedrijf en met promotie, de complexiteit van de vzw en het bevoegdheidsniveau niet evident is. Als ze een contract tekenden, werden ze misschien verondersteld heel de machinerie erachter te kennen, maar ze waren heel verrast. Toerisme Vlaanderen zou misschien iets kunnen verbeteren aan de communicatie om de juiste toedracht te schetsen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2011 tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de afstemming van het arbeidsmarktbeleid, opleiding, vorming en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden – 1852 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2011 tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de afstemming van het arbeidsmarktbeleid, opleiding, vorming en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Fournier, verslaggever heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Het instemmingsdecreet voor het nieuwe samenwerkingsakkoord met Brussel heeft wat lang op zich laten wachten doordat Vlaanderen beloofde synchroon met Brussel te werken. De procedure verliep daardoor heel traag.

Het doel van het samenwerkingsakkoord is de interactie tussen de Brusselse werkzoekenden en de Vlaamse arbeidsmarkt bevorderen. Hiervoor werden acht krachtlijnen en een actieplan uitgetekend. De eerste krachtlijn is de automatische uitwisseling van vacatures tussen de VDAB en Actiris bestendigen voor knelpuntberoepen en niet-ingevulde vacatures. De tweede krachtlijn is de uitwerking van een actieplan voor actieve vacaturebemiddeling. Het derde punt is de werking van de drie lokale werkwinkels in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestendigen. Ten vierde wordt er ingezet op taalbeleid. Ten vijfde wordt een gezamenlijke crisiscel opgericht voor herstructureringen met meer dan vijftig ontslagen. Zesde krachtlijn is de afstemming van het diversiteitsbeleid. Zevende is het afstemmen en op elkaar aansluiten van opleidingen. Tot slot, punt acht is de informatie-uitwisseling over stageplaatsen.

Er is om de vooropgestelde resultaten te bereiken een werkgroep Brussel Rand opgericht die een actieplan zou opstellen. In de commissie werden de artikelen en het gehele ontwerp ongewijzigd eenparig aangenomen met elf stemmen voor.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Als Brusselse kan ik alleen maar zeer verheugd zijn over de samenwerking tussen de Vlaamse Rand en Brussel. Ik vertel niets nieuws als ik zeg dat Brussel met een torenhoog werkloosheidscijfer zit en dat de Vlaamse Rand een vacatureprobleem heeft. Ik denk dat we door samen te werken ook een win-winsituatie creëren. Ik hoop dat dit een eerste goede stap in de juiste richting is.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Fournier, bedankt voor het verslag. Ik wil mevrouw Idrissi geruststellen dat het ook voor mij effectief een stap is naar de goede samenwerking die we verder willen uitbouwen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1852/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

**ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft
– 1861 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4**

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Voorzitter, minister, collega's, al vele jaren leveren we heel veel inspanningen om de kwaliteit van het wonen te garanderen. Een van de belangrijkste elementen hierbij is het bewaken van de fysieke kwaliteit van die woningen. Ik herinner mij dat het één van de eerste decreten was dat ik als lid van dit parlement vele jaren geleden behandelde.

Het gaat over de invoering van minimale kwaliteitsnormen voor kamers en studentenkamers. Ik kijk daar de voorbije jaren met heel veel voldoening op terug omdat we sindsdien een hele weg hebben afgelegd. Woonkwaliteitsbewaking werd een belangrijk onderdeel van de Vlaamse Wooncode. De oprichting en vooral werking van de Vlaamse Wooninspectie heeft ervoor gezorgd dat we heel wat wantoestanden hebben aangepakt. Minister, het is spijtig dat uw voorganger Marino Keulen hier vandaag niet aanwezig kan zijn, want hij ligt mee aan de basis van de oprichting vanuit de toenmalige regering, en wij vanuit het parlement aan de vormgeving ervan.

Vandaag wordt met dit ontwerp van decreet een belangrijke stap gezet in de verdere optimalisering van de instrumenten tot bewaking van die woonkwaliteit. In eerste instantie is er de integratie van het Kamerdecreet in de Wooncode. Het is de logica zelf dat die bepalingen in een enkele duidelijke regelgeving worden opgenomen.

De opsplitsing van die kwaliteitsvereisten voor kamers en woningen over twee verschillende regelgevingen was op zich niet erg opportuun, en het was alleen maar te verklaren door terug te grijpen naar de ontstaansgeschiedenis van beide regelgevingen. De eerste initiatieven tot uitvoering van kwaliteitsvereisten voor kamers en studentenkamers zijn al genomen in 1993 en 1994 door de toenmalige Vlaamse Raad. Die werden toen ingediend, maar toen zat ik hier zelf nog niet.

In 1997 kwam de Vlaamse Wooncode tot stand, en de integratie van het Kamerdecreet in de Wooncode werd in 1997 tegengehouden. Ik herinner mij dat nog zeer levendig, dat waren toen parlementaire voorstellen waarbij men vanuit het parlement ook niet wilde dat het decreet in de Wooncode werd geïncorporeerd. Ik denk dat de logica er nu na zoveel jaren wel is omdat de geesten ook gerijpt zijn, en dat we ons kunnen verheugen dat het decreet er wel deel van uitmaakt.

Collega's, iedereen erkent het belang van kwaliteitsvol wonen en dat begint bij de kwaliteit van de woning zelf. Die woning moet voldoen aan een aantal minimale vereisten die het mogelijk maken dat mensen menswaardig kunnen leven. Dit betekent dat woningen, maar ook kamers en studentenkamers veilig moeten zijn en aan een aantal basisvoorwaarden moeten voldoen.

De strijd die u ook als bevoegd minister en die de hele Vlaamse Regering de voorbije jaren heeft gevoerd, heeft resultaten opgeleverd. Dat is te merken aan de rapporten van de Wooninspectie van de afgelopen jaren. Die rapporten zijn in onze commissie telkens uitgebreid aan bod gekomen. Die rapporten tonen ook aan dat de strijd allesbehalve al gestreden is. Elk jaar opnieuw roepen de omstandigheden waarin sommige mensen zijn gehuisvest, nog altijd veel vragen op. Het belang van die regelgeving mag in geen geval worden onderschat. Daarom moet die geïntegreerde benadering voldoende slagkracht geven om nog veel meer resultaten te kunnen boeken.

Wat ook positief is in dit ontwerp van decreet is de mogelijkheid om de geldigheidsduur van het conformiteitsattest te beperken. Daarbij kan er enige druk worden uitgeoefend zodat bepaalde gebreken binnen een bepaalde termijn worden weggewerkt zonder dat er onmiddellijk een ongeschiktheidsverklaring moet worden uitgesproken. Dit is een bijkomende mogelijkheid om voldoende soepelheid aan de dag te leggen, maar ook om de zaak verder op te volgen.

Mijn fractie kan zich ook volledig terugvinden in de grotere bewegingsruimte voor burgemeesters bij het opleggen van het zogenaamde snelherstel. Er zal geen advies van de gewestelijke ambtenaar meer nodig zijn. De burgemeester krijgt de mogelijkheid om snel en adequaat op bepaalde situaties te kunnen inspelen. Die maatregel houdt tevens in dat er ook een waardering is voor die functie van de burgemeester en van de rol die hij moet spelen op het vlak van de kwaliteitsbewaking.

Het is belangrijk dat de 308 burgemeesters die vandaag in Vlaanderen actief zijn, voldoende worden geïnformeerd en dat zij ten volle gebruik kunnen maken van de bepalingen die vandaag in dat ontwerp van decreet worden voorgesteld. Ook de herhuisvestingsplicht, een hot item van de burgemeesters tijdens de voorbije jaren, wordt geherformuleerd. Ook dat is een goede zaak. Nu wordt gesteld dat de burgemeester de nodige maatregelen moet nemen, bijvoorbeeld om overbewoning ongedaan te maken. De bestaande formulering leidde er inderdaad toe dat er wel eens van uitgegaan werd dat bij herhuisvesting altijd eerst moest worden gekeken naar woningen van de gemeente zelf of van het OCMW. Dat bracht wel wat beperkingen met zich mee. Het leidde ertoe dat de burgemeesters in Vlaanderen niet altijd happig waren om beslissingen te nemen. Dat kon immers leiden tot herhuisvesting.

Nu is het duidelijk dat er een beroep kan worden gedaan op alle instanties. Dat daarbij hulp kan worden geboden, zal ook de burgemeesters ertoe moeten aanzetten een belangrijke rol te spelen in het woonbeleid waarvan de gemeenten de regisseurs zijn.

Dit ontwerp van decreet kon in de commissie op een grote instemming rekenen. Ik ben ervan overtuigd dat dit ook in deze plenaire vergadering het geval zal zijn. Het is jammer dat de collega's van de oppositie ons hebben verlaten, want ik verheugde me op dit debat.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mevrouw Heeren, ik dank u voor het verslag. Het klopt dat de ontstaansgeschiedenis doet begrijpen waarom er vandaag nog twee afzonderlijke ontwerpen van decreet zijn. Ondanks die ontstaansgeschiedenis gaat het om mooi wetgevend werk. De commissie en ikzelf zijn erin geslaagd een ontwerp van decreet te maken. Al het werk dat de vorige jaren is gebeurd, is geïntegreerd in een degelijk werkstuk. Het mag niet worden onderschat hoeveel voeten dat in de aarde heeft. Het is soms moeilijker om een decreet af te schaffen, een werkstuk te maken dat allesomvattend en zo duidelijk mogelijk is, dan om een paar decreten bij te maken. Ik merk toch dat het hier is gelukt. Ik wil u en de andere collega's danken voor hun inzet voor de verbetering van de woonkwaliteit in Vlaanderen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1861/3)

– *De artikelen 1 tot en met 6 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op artikel 7. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1861/4)

De stemmingen over de amendementen en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 8 tot en met 20 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 21. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1861/4)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 22 en 23 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de artikelen 24 tot en met 26. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1861/4)

De stemmingen over de amendementen en over de artikelen worden aangehouden.

– *De artikelen 27 tot en met 31 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot schrapping van artikel 32. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1861/4)

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

– *De artikelen 33 tot en met 35 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen

– 1869 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, ik wil even onderstrepen dat dit op het eerste gezicht gewoon lijkt op de omzetting in het intern recht van een richtlijn van Europa. Het is echter van belang erop te wijzen dat de toekomstige invoering van de intelligente vervoerssystemen voor het wegvervoer en van interfaces met andere vervoerswijzen ons in staat zal stellen in de toekomst tot een robuuste en duurzame mobiliteit te komen.

Het is een goede zaak dat we op het vlak van de mobiliteit gebruik kunnen maken van innovatieve technologie. We moeten niet enkel denken aan een toekomstige uitbreiding op het vlak van de verkeersinfrastructuur. Met deze innovatieve technologie zullen we in de

toekomst ook onze mobiliteitsproblematiek en onze files kunnen aanpakken. Het is een goede zaak dat Europa dit probleem heeft aangepakt. Nu kunnen we het gedeelte dat betrekking heeft op het Vlaamse Gewest verder invullen.

Er is ook een tijdsaspect. De invoering heeft hier wat langer geduurd omdat eerst overleg met de andere gewesten heeft plaatsgevonden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1869/1)

– *De artikelen 1 tot en met 10 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemming van het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

– 1968 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Koen Van den Heuvel bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De heer Durnez heeft het woord.

De heer Jan Durnez: Voorzitter, ik wil zeer kort het voorstel tot spoedbehandeling motiveren. Het is de bedoeling uit de impasse te geraken waarin een aantal gemeenten en OCMW's zijn terechtgekomen. Er zijn diverse onduidelijkheden ontstaan en uitspraken gedaan. We verzoeken het Vlaams Parlement de verantwoordelijkheid te nemen en duidelijkheid te scheppen. Op die manier moet het mogelijk worden het immobilisme in een aantal gemeenten en OCMW's weg te werken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Durnez heeft het woord.

De heer Jan Durnez: Voorzitter, het is de bedoeling van de indieners een anomalie weg te werken die is ontstaan met betrekking tot de door het Vlaams Parlement goedgekeurde decreten en kiesdecreten die op de lokale besturen, de provinciale besturen en de OCMW's slaan.

De problematiek is gekend. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen heeft in de diverse omschrijvingen, die met de provincies samenvallen, andere standpunten ingenomen en andere oplossingen naar voren geschoven. Er zijn diverse uitspraken gedaan. Dit is een gevolg van de doortrekking van de inhoud van de oude organieke wet betreffende de OCMW's doorheen ons eigen decreet van 2008 betreffende de OCMW's. Aangezien een bepaalde zinsnede is blijven staan, kan de Raad voor Verkiezingsbetwistingen ook op eigen initiatief een uitspraak over bepaalde onderdelen doen.

Dat is niet zo voor de gemeenten en de provincies. Het enige artikel van ons voorstel, naast het artikel over de inwerkingtreding en het artikel dat vaststelt dat dit een gemeenschaps- en gewestbevoegdheid is, betekent dat de Raad voor Verkiezingsbetwistingen alleen uitspraak doet als er klachten zijn, en niet op eigen initiatief een onderzoek doet. We stellen voor om de zinsnede "of kan ambtshalve uitspraak doen in de overige gevallen" te schrappen en op die manier dus de doelstelling van het parlement dat er een gelijke aanpak zou zijn voor de diverse lokale besturen, duidelijk te maken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1968/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2011 tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de afstemming van het arbeidsmarktbeleid, opleiding, vorming en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden
– 1852 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 63 leden hebben ja geantwoord;
- 2 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Bastiaens.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van Overmeire.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft
– 1861 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4

Aangehouden stemmen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 5, van mevrouw De Waele, op artikel 7.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben neen geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 6, van mevrouw De Waele, op artikel 7.

Zelfde stemming als stemming nr. 2? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 7.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 7 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 7, van mevrouw De Waele, op artikel 21.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben neen geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 21.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 21 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 8, van mevrouw De Waele, op artikel 24.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben neen geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 9, van mevrouw De Waele, op artikel 24.

Zelfde stemming als stemming nr. 6? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 24.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 24 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 10, van mevrouw De Waele, op artikel 25.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 25.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 25 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 11, van mevrouw De Waele, op artikel 26.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 26.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 26 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 12, van mevrouw De Waele, tot schrapping van artikel 32.

We stemmen meteen over het artikel zelf.

Zelfde stemming als stemming nr. 11? (*Instemming*)

Artikel 32 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen

– 1869 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jan Durnez, Marius Meremans, Jurgen Vanlerberghe, Marnic De Meulemeester, Bart Caron en Jan Verfaillie en mevrouw Annick De Ridder houdende wijziging van artikel 15, §7, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

– 1968 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 14

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

- 65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 63 leden hebben ja geantwoord;
- 2 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

- 62 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 61 leden hebben ja geantwoord;
- 1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 17 april 2013 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.12 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri, Dirk de Kort, Sas van Rouveroij.

Afwezig met kennisgeving

Peter Gysbrechts, Marc Vanden Bussche: ambtsverplichtingen;

Chokri Mahassine: familieplichtingen;

Michèle Hostekint, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Christian Van Eyken, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Filip Dewinter

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric

Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.2:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.4:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.6:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen

Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.8:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.9:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.10:

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.11:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen

Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.12:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.13:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.14:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Gerda Van Steenberge

■